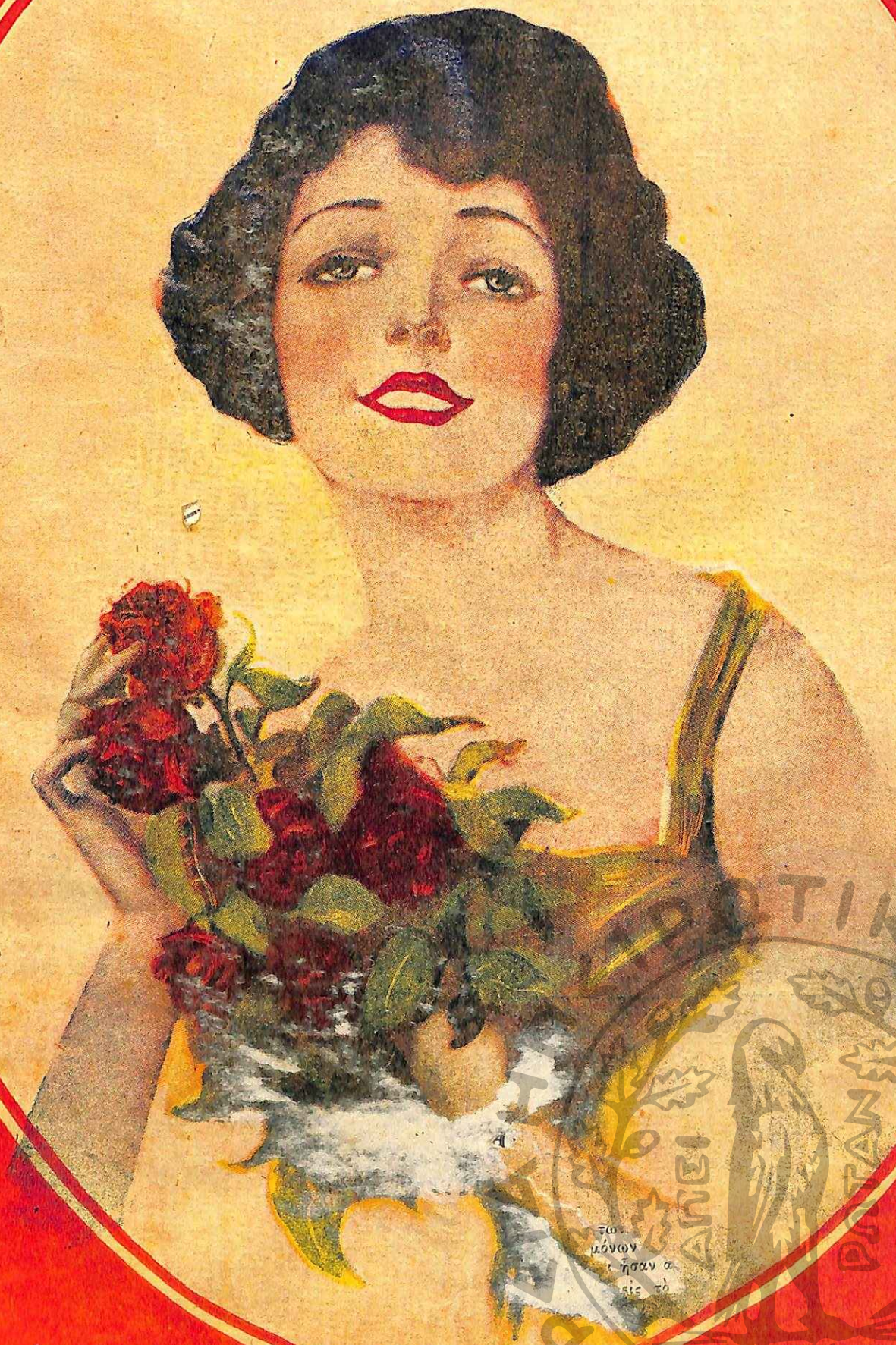

ΟΙΚΟΤΕΝΕΙΑ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ - ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο άνθρωπος, οργανισμός είναι υγιής και άρχαιος τότε μόνον όταν οι ζωικοί αδένες είναι υγιείς και λειτουργούν κανονικώς διότι εκκρίνουν ειδικά τι υγρό υπέρ ανανέωσιν τήν ενέργειαν και άνωσιν των μεγάλων κυττάρων, ενισχύει τήν ενέργειάν του εγκεφάλου όσον και των μυώνων, αυξάνει τήν γεννητήριον όρμήν και δίδει εις τόν οργανισμόν μας ευθυμίαν και συναισθήματα ευεξίας και δραστηριότητος. (Η Ζωή) Δρος Βορονώφ. Αντιθέτως οι αδύνατοι ή ασθενείς αδένες, μη δυνάμενοι να δώσωσιν εις τόν οργανισμόν τούς ζυμωγέτας τής νεότητος και τή ενεργείας επιφέρουσι τήν ελάττωσιν τής κυκλοφορίας του αίματος και τήν ανικανότητα των ζωηφόρων ορμών εις τρέπον όστες ο οργανισμός δηλητηριάζεται υπό του ούριου όξέος ή ποτοζέουσα του όποιου είναι ή μεγάλη αδυναμία, ή κατάρτισις και ή ασθένεια εκ προόδου γήρατος και αύτος ή θάνατος.

Εντυχώς όμως οι σοφοί καθηγηταί Μπορόν-Σεκάφ, Γκαργώ, Βορονώφ, απέδειξαν επιστημονικώς ότι, εις οργανισμούς αδύνατους ή ασθενείς δύναται να ανακτήσῃ τήν υγείαν και τας δυνάμεις τής νεότητος διά τής εισαγωγής ζώντων ζυμωγερτών εκ των ζωικών αδένων ενός σθενάρου και νέου ζωού. Τοιούτον είναι το «ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ» του Δρος Καλεν-τσένκο. Δι' αυτό ακριβώς το «ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ» αναγενώνει και ενισχύει όλους τούς αδένες και όλα τα στοιχεία του ανθρώπινου οργανισμού, αποδίδει τήν υγείαν και τας απολαύσεις δυνάμεις, ενισχύει τήν όρμήν, διαλύει και εξαφανίζει το ούριον όξύ, τα άλατα και τας τοξίνας. Μετά τήν χορήγν του «ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ» οι ασθενείς σας θα παρέλθουν, καθώς και ή νευρική κατάρτισις. Ελευθερίω χωρην αναφέρωμεν κατωτέρω μερικά ιατρικά πιστοποιητικά του έπιστήμου καταλόγου των 4089 ιατρών, ανεγνωρισμένα υπό του Ανωτάτου Ιατρικού Συμβουλίου τήν 18ην Αυγούστου 1915 υπ' αριθ. 597.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 1) Δρ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΚΗ Χάιγκτον Γκόντες, 65. Ο κ. Β. έτων 55 Άγγλος Λονδρέας, πάσχει εκ πόνων. Οδοντολ. Ζητήσατε από τα καλά Καταστήματα το «TANTZI» σήμερα.

Το «TANTZI» είναι το πρώτο καγιόνι εις το είδος του που παρουσιάζει εν Άμερικη και είναι εν χορήσει εις όλονκληρον τόν κόσμον από πενταετίας.

Εν Ελλάδι εισήχθη και γίνεται άναγκαστον από τήν Αριστοκρατίαν από το 1926.

Ζητήσατε από τα καλά Καταστήματα το «TANTZI» σήμερα.

Γενικός Αντιπρόσωπος διά τήν Ελλάδα: ΠΑΥΛΟΣ ΠΕΡΟΓΛΟΥ Αθήνα, 3 Πλατεία Ομονοίας 3.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΙΑΤΡΟΣ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Οδός Σίνα 9- Αθήναι

Αριθ. τηλεφ. 3-72 (Παλαιόν)

ΓΡΑΦΟΜΕ ΦΩΝΟΓΡΑΦ. ΕΙΔΙΚΑ

ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ ΧΡΥΣΟΚ. ΑΣ Β

ΡΟΔΟΓΙΩΝ ΓΤΑΣ

Λ. ΚΟΛΛΟΝΗ

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

Αθήνα Αθήνα

μας άρθονοι, άρτηροσκήλρωσις, σαφώς εκδηλουμένη, άσθμα, μυικοί πόνοι, άναμία. Έδοκιμάσθησαν παντός είδους θεωραπείαι άνευ αποτελέσματος. Πολλά άλκαλικά άλατα. Διέταξη τήν άνταλλαγήν τής παλαιάς (εραπειας) διά του «ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ» μόνον. Μετά 3 εβδομάδας βελτίωσις και με-2 6 εβδομάδα όλα τα συμπτώματα τής ασθένειας εξηλείφθησαν.Τά σόνα καί καλά, τή άσθμα έπαυσεν, ή ύπνος και ή όρεξις φυσιολογική.

2) Δρ. Η. Α. ΑΝΤΙΠΗΝ. Η Κ. διδασκάλη, κερρανοδόχος άναμία, έσχατη άδυναμία, επί δύο μήνας κληνής. Οδόν φάρμακων ήδυνήθη να επαναφέρει τας δυνάμεις τής. Είς μ. 3 αίματος, ήρίμωρα 2.700.000 εξ ουρα αίμοσφοριδία. Μετά χορήγν εξ ουραϊδίων «ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ» ήρίμωρα 6.300.000. Η άσθενής επανέκτησε τας δυνάμεις τής και επανέλαβε τήν μαθήματά τής.

3) Δρ. «ΓΚΟΥΛΕΒΙΤΣ». Είς άσθενή ηλικίας 63 έτων πάσχον εκ έσχάτης άδυναμίας- μετά 10 ης φαρμάκων ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ επανέκτησε ού μόνον τας δυνάμεις του και τήν ενεργητικότητα, αλλά και τήν ευθυμίαν του και τήν ικανότητα διά τήν εκπλήρωσιν των συζυγικών καθηκόντων του.

Το ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ, έχει δραστηριότητα με 4 μεγάλα θραβεία, με 4 μεγάλα χρυσά μετάλλια εις τας εκθέσεις Υγιεινής: Παρισίων, Λονδίνου, Βρυξελλών και Ρώμης.

Το ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ έχει εγκριθή και κυκλοφορεί ελευθερώς εις όλα τα πεπολιτισμένα Κράτη και πασά του ήμετέρου Υπουργείου Υγιεινής διά των υπ' αριθ. 62923 και 10778 έγκυλίων.

Το ΚΑΛΕΦΑΟΥ-Ι.ΝΤ, πωλείται εις όλα τα φαρμακεία τής Ελλάδος.

Αποστέλλεται δωρεάν τω αιτούντι, τή φυλλάδιον του Δρος ΚΑΛΕΝΤΣΕΝΚΟ. «Η άναγέννησις, ή ενίσχυσις και ή θεωραπεία του οργανισμού».

Γενικός Πράκτωρ διά τήν Ελλάδα και Δωδεκάνησον:

ΠΑΥΛΟΣ Α. ΠΕΡΟΓΛΟΥ

3 Πλατεία Ομονοίας 3. Γαργώ 25

(Άνωθεν Φαρμακείου Μπαλίκου)

ΟΙΝΟΙ ΜΑΡΚΟ

Ο καλλίτερος επιτραπέζιος ΟΙΝΟΣ από Σταφύλι ΣΑΒΑΤΙΑΝΟ

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ

ΔΕΥΚΟΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

1)2 και 5 εκάδων

ΡΕΤΣΙΝΑΤΟ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

100 δραμίων

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

ΕΙΣ ΔΑΜΙΤΖΑΝΑΣ

Οίμωγενεια

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 130
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΙΡΑΙΑΓΓΛΙΑΣ 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 5

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΩΝΣΤ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1929

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ ΑΡΙΘ. 7
ΤΥΠΟΓΡ.: Γερμανού Π. Πατρών 5
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 2-03

Απο Οτι Βλέπω Και Άκούω ΠΡΟΤΟΜΑΙ

Εκτός τής προτομής του ποιητού Αχιλλέως Παράσχου, εκτός τής προτομής του αλησμόνητου διηγηματογράφου Ανδρέα Καρκαβίτα, έκπρεπε να στηθών άκόμη στην πρωτεύουσα οι προτομαί τόνων άλλων εξέχόντων Έλλήνων του παρελθόντος αιώνος, οι έποιοι διέπρεψαν στα γραμματα, στην επιστήμη, στις τέχνες. Θα έπρεπε να είχε στηθεί ήδη ή προτομή του άειμνήστου Βλασίου Γαβριηλίδη, του μεγάλου αύτου άναμωρρωτού, στον όποιο τόσα χρεωστέι και τό Κράτος τό Έλληνικόν και ή Έλληνική κοινωνία. Θα έπρεπε να είχε στηθεί ή προτομή του Κωνσταντίνου Χρηστομάνου, στον όποιο χρεωστέι τόσα και τόσα τό Έλληνικόν δέστρον. Ας τούς θυμηθ ή τούς άνδράπους αύτους ή Έλληνική Πολιτεία. Είναι υποχρέωσις τής καθήκον τής... 1.....

Η ΔΟΚΟΣ

Μα δοκός έπρεπε προχθές επί των γεμμάτων του Σ. Α. Π. εντός του κρημνισμένου τούνελ τής Ομονοίας. Εντυχώς τό τραίνο είχε στεράσει εκείθεν πρό όλίγων στιγμών και δέν συνέβη κανένα δυστύχημα. Αυτό όμως πρέπει να καταστήση πλέον προσεκτικώ την Εταιρείαν και οιονδήποτε άλλον ύπεύθυνον. Αν ή δοκός έπεφτε κατά την διέλευσιν τής άμαξοστοιγίας, θα είχαμε όχι όλίγα θύματα μεταξύ των επιβατών. Ας ληφθ ή ανεπαώς σχετική μέριμνα διά τό μέλλον, έρ' όσον οι εργασίαι στο τούνελ εξακολουθούν. Εν ανάγκη άς καταργηθ ή σταθμός Ομονοίας προσωρινώς, μέχρις ό ου τά έργα στο τμήμα αύτό περατωθούν. Είναι προτιμώτερον αύτό προκείμενον να προληφθών δυστυχήματα

Η ΕΛΠΙΣ

Η καλής ποιότητος έλληνής Αμφίσσης στέλλονται στο Έξωτερικό Κρατούνται εδώ και πολούται στα έξωδιωμοπολεία αι κακίτης ποιότητος, αι σχοληκόβητοι... Τις είδε άραγε ποτέ τις έλληνές ή Άγορανομία; Έτόλμησε να τις γενθ; Και πώς τις βρήκε; Εναμύσεις μήπως;.....

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΑΣ

Η ΜΙΣΣ ΕΛΛΑΣ

Αν εκλέσουν για τόν διαγωνισμό Άλλον ή καμιά άσχημη ξε-

ρεϊς πώς πρέπει να λέγεται;
— Πώς;
— Μίσς... άγ-ελάς.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Ρέ Μαριγώ ξεπάγιασα
Προχθές όταν έπλάγιασα
Στό ντιβανάκι σου χωρίς έπανωφόρι
Μέ πάγωσαν τά χάρδια σου

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Η τραγική βασίλισσα τής Άγγλίας Μαρία Τυδώρ

Απ' τήν καρδιά τήν άδεια σου
Φυσούσε τό πιο άγριο ξεροβόρι.

Αχ νάμοιαζε ή άγκάλη σου
Λιγάκι τό μαγκάλι σου
Θά είχαμε τά κάστανα κοντά μας
Άργά θά κουτσοπίναμε
Και θά τά ξαπαγήναμε
Στή στάχτη του σβυσμένου έρωτά
[μας.
Ο Μορτάκος

Η ΣΤΗΝΗ ΜΑΣ

ΟΠΟΙΟΝ ΘΗΡΙΟΝ Η ΓΥΝΑΙΚΑ!

Η ιστορία των ιδιωτικών βιβλιοθηκών εν Αθήναις, είναι μία ιστορία πολλών τραγικών, σχεδόν άπίστευτος. Αί πλείσται εκ αυτών είχαν κακή τύχη. Τόχην οίκατρν αν και κατηρητισήσαν με κόπους, με ιδρώτα, με αίτησιν με κόπους, να καταστήσωμεν μια Όρείλμεν να καταστήσωμεν γινωστόν, ότι πρόκειται περί των βιβλίων.

ποιοι τας κατήρησαν, οι φίλοι του βιβλίου, οι ποιηταί, οι ευγενείς άνθρωποι, οι σοφοί και επιμελείς συλλεταί πάσης εκλεκτής και σπανίας εκδόσεως. Αι καταστροφαι συνέβησαν μετά τόν θάνατον των. Και υπήρξαν τρεμεταί εις τό είδος των, υπήρξαν πλήρεις. Πάν ό,τι συνέλεγγε επί άτη, πάν ό,τι έσπαταλήθη κόπος και ήργματα, πάν ό,τι έσώθη από τήν φλόγαν και εφυλάχθη εύλάβως, εωρέθη μίαν ήμεραν πεταγμένο εις τούς δρόμους, εις τό χάρον του σκουπιδαριού, εις τόν σάκκον του πλανούδου παλατιού, εις τό παντοπωλείον και τό σινομαγειρείον διά τό δίπλωμα του τυρού και των ελαίων!... Διά τας καταστροφάς αύτάς εθύνεται ή γυναίκα!

Τό πλάσμα αύτό τό υποτιθέμενον άθρόν, ευγενές και άκακον υπήρξεν ή μεγαλύτερος εχθρός του βιβλίου. Υπήρξε θήριον άνήμερον, καταστροφικός διδλιοθηκών μερίστη άξίας. Ό,τι έμύθον επί άτη να συγκεντρώσωσι οι διδλιόβητοι, τό κατέστρεφον εντός ήμέρας, εβδομάδας, ή μήνες τό πολύ, αι σύζυγοι των.

Έτσι καταστράφησαν εις τας Αθήνας διδλιοθηκαι μεγάλης σπουδαιότητος και άξίας. Η Βιβλιόθηκη γνωστού λογίου, σοφού διδασκάλου, εκδότου περίφημου ήμερολογίου επολήθη εις τό Δημοπρατήριον. Η εκδίκσις έπείρας συζύγου διδλιόφιλου καθηγητού υπήρξεν άγριωτέρη. Έχρησιμοποίη τα βιβλία του μακαρίτου συζύγου τής, ως καύσιον ύλην διά τήν... απυργάν ή τα έσπριψε με τό καλάθι στα κάρα των άδοκαχαρακτών!... Και έτσι, άλλα διδλιοθηκαι εξαχσαν, άλλα επολήθησαν με τήν όκνη εις παντοπωλεία και άλλα έστάλησαν εις τό χαρτοποιείον του φιλλήρου διά τήν κατασκευήν... σπαρατσών!

Αλλ ίδου τέλος και ένα γεγονός μαρτυρούν πλέον παντός άλλου τό μίσος τής γυναίκας κατά των βιβλίων. Είς τήν Έπατήριον έθυγοεραγούσε ηρώας λογίος διατηρών πλουσίαν και περίφημον διδλιόθηκην. Και εις τας κασιμίους αύτάς στυμιάς, τας τραγικές και παύθιμους, μια κακίς παρηγορούσε τήν σύζυγον διά τόν θάνατον του καλού συμβίου. Όχι θά ήμπορούσε, πλέον άπό τό άπηχέστε ούτος εις τόν άσφραδελον λαμόνα να του στίση τά βιβλία!...

Όποιον θήριον ή γυναίκα!

ΧΑΡΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο γνωστός νέος ποιητής κ. Γ. Τσουκαλάς εξέδωκε συλλογήν ποιημάτων με τόν τίτλον «Η Ζωή μου κ' Ήγώ». Τα ποιήματα του κ. Τσουκαλά τα ξεχωρίζει μία λεπτή άδελότης και ή ειλικρίνεια του λυρισμού των.

ΘΑ ΞΑΝΑΡΘΟΥΝ Η ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ...

ὁ Μαδέγιο πρὸς τὸν Ἀρμάνδο.

110 Ὁ Ἀριάνδος κατάλαβε ὅτι
 πομποῦσε νὰ περνεῖν καμιά β
 θεία ὅλο τοὺς δυὸ καλλιτέχνες
 Σὲ λίγα ὅμως ὁ Μαδέγιο, ἐνθ
 ρύνοντας τον τοῦ εἶπε :
 — Μολαταῦτα, φίλε μου, θά π
 σπῇθῃσου νὰ σὰς φανοῦναι χ
 ρμοί. Πρέπει νὰ ἐξοικονομήσῃς
 λίγα χρήματα ὥς λύτρα γιὰ τὸ θ
 σας. Ἄν δὲν ἔχετε μαζί σας, ἐμ
 ἐνχάριστος θά σὰς βροῦμε πενή
 χιλιάδες φράγκα.
 — Σὰς ἐνχαρίστω, εἶπε ὁ Ἀρι
 ἄνδος, ἀλλὰ στὸ γράμμα δὲ γίνε
 καθόλου λόγος γιὰ χρήματα.
 — ἴσως...

να γράμμα αὐτοῦ, εἶπε ὁ ξωγράφος.
Ὁ Ἀρμένιος, εὐχαρίστησε τοὺς δύο καλλιτέχνες καὶ ἔφυγε.
Τὴν ἄλλην μέρα διηγήθηκε στὴ Φαννὴ τὴν περιπέτεια τοῦ κ. Αὐανοῦ.
Ὁ Αὐανὸς ἀνέστη καὶ ἔφυγε.
Στὸ μεταξὺ τὸν ἔβλεπε ὁ πλοῦτος πλοῦτος τοῦ κ. Αὐανοῦ.
Ὁ Αὐανὸς ἀνέστη καὶ ἔφυγε.

ὅπου ἐπείθοντο ὅτι δὲν περνοῦσε καὶ
 "Ἐπειτα ἤρθε καὶ ἄλλη ἐπιστο-
 ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τὸν ληστὴν στ-
 ὅποια πληροφοροῦσε τὸν Ἀρμάν-
 ὅτι μετὰ δεκαπέντε τὸν ἡμέρες θά-
 γνώριζε τὴν ἀπόφασιν οὗ τοῦ οὐ
 μὲ τὸν κ. Δενοέλ.
 Τέλος κάθε πρωὶ
 τοῦ κ. Δενοέλ. εἶχαν ἐπιστο-
 λὰς ἀπὸ τοῦ εὐδμο καὶ ἐκ τοῦ
 στενωποῦ τοῦ κ. Δενοέλ.

Μολαταίτα ὁ Ἀρμάνδος ἦταν κ
τάπητος γὰρ ὅλα αὐτὰ ταῖα γεγο
τα. Ὑποφάρμακα τὰ πάντα. Τὰ φ
δια δὲν κατέβαινε στὴν ἀδύναμη
τοῦ ἐνοδοχοῦ στέκοινη στὴν ἀδύναμη
καὶ ἐξήταξε προσέκρινε παρὰ μὲν
πελάτας τοῦ συγκεντρώνοντες πο
Εἶχε ἀρχίσαι γὰρ ὑποπτεύεται ἐκ
ἡ Λόρα εἰς ἀνάκληση τοῦ ἐκείνου
ποῦ κατέρχονταν γὰρ νὰ γλυτώσει
ἀπ' τὰ καταφύγια γὰρ νὰ γλυτώσει
Μετά διὰ μέσων ἀλλὰ γλυτώσει

ἔβριμεν στὸ δωματίον, ἐκεῖ αὖθις
 ἀξάφιν μιὰ κραυγὴ τὸν ἄρουρον
 τοῦ δωματίου τῆς Φερνάνδης, ἀκού-
 σθαι νὰ χάσῃ καὶ τὸ ῥόμου ἀπ’
 οὐλοῦ τοῦ κ’ ἔτρεξε τρόβηξε
 ὅλην ἐκεῖ τὴν Φερνάνδην
 μὴ, ταραμέναν, στὸ δωμα-

Μόλις τον είδε, ο Αρμάνδος έβλεπε
 χιχνη σ'ήν αντίχλομη...
 οντας απελπισμένα: η νέα
 «Αρμάνδος, αγαπημένε μου, σ'αγαπώ
 καθυστάση, μά ή διασπάθησε γά
 πλαταροφες από τόμο. Τ
 στα γόνατά του... Τ
 αλλήλ... Τ

— Άγάπη μου, μην ρωτάς: χάρησε μου τι έχεις, μικρή μου αγάπη μου; Μίλησέ μου όσο μπορείς. Κάνε τρομερή, είνε άφάνταστο. — Είδες τίποτα, Αρμάνδε, κά-
ρησε να μπή κανείς; — Άν εί-
— Άν εί-

— Δέν ἦρθε σέ συμβούλεψα τὴν πόλιν ;
— Ἀλλά ; ...

Οι εφημερίδες τής αφιέρωσαν στήλης
δόξαλ'ελευθε. Ή αγγίχλει πρωτεύουσα
τὴν ἐλάτρευε καὶ τὸ Παρίσι πού ἄκουε
ἀπὸ μακριὰ τοὺς θριάμβους τῆς ἐξ-
λεύσε τὸ Λονδίνο.

Ἔνας λόρδος, ἕνας ἐρωτευμένος
λόρδος, παρουσιάσθητε τότε ἐμπρός
στὴν Καρολίνα. Κάθε τὸ ἀνυσταναχ-
μὸς μυστήριον μὲ λῆρε, μὲ λῆρε
στελνίνε. Ἀλλ' ἡ Καρολίνα τὸ ἀπε-
κρούε. Καὶ μὴ φοβία ἡμέρα ἄρρησε
τὸ Λονδίνο, γυρίζουσε στὸ Παρίσι.
Εἶχε παύση παιὰ νὰ τὸ περιφρονῇ, νὰ
τὸ μισῇ τὸ Παρίσι, τὸ ἀγαποῦσε καὶ
τὸ νοσταλγοῦσε πάλι αὐτὴν τὴ φορ-

Τώρα όμως, δὲν τὴν συννόθευε πετα-
ὁ φίλος της, ὁ παλῆς της φίλος, ὁ
Παῦλος.. Τοῦ Παύλου τοῦ εἶχε κα-

παρέση το Λαγόβιο. Έτσι κι' αν ήταν
 πληγωμένο και σκληρωτό τον περισ-
 σσότερο καιρό. Καί ἡ Καρολίνα εὐ-
 γένιστο στο Παρίσι μόνη μετ' το Μαχμούτ.
 Ὁ Μαχμούτ διώκε σ' ἕνα γινεὶ πλου-

ποσ τὰρα. Ἐστῶντες βασιλικά, ἦσαν
 πεμνίμοι, περήφανοι. Καὶ ὅταν ἐφθά-
 νοντο στὸ Παρίσι, χάλασε ὁ κόσμος, ποίος
 τὸν πρέφει καὶ τὸν ἰδὲ πρῶτος. Καὶ ὅ-
 ταν πάλι ἔκαμε τὴ θεραπευτικὴν τοῦ
 ἰσοδοσο τοῦ τσίρκου μὲ τὴ μικρὴν τοῦ
 ἀγγλίου, λίγο ἔλειψε καὶ τοὺς πνέοντες
 τοὺς τοὺς δύο κάτω ἀπὸ τὰ μπουκετά

Πέρασαν χρόνια από τότε.
Θεέ μου, τι γρήγορα περνούν τα χρόνια!

Ο Μαχμούτ εξεχούτανε παιδί. Ήταν κατάρθωνε για κάντι μερικά μέ-

Μὰ τί τάχα; Θά
μπορέει και πάλι
να κατακτήσει ξα-
νά τὴ δόξα ποὺ ἔ-
χασε, μόλις ἡ φί-
λη του τὸ θελή-
σῃ...

Ἀλθινα, ἡ Μαχ-
κοῦτ εἰς, ὅπως
καὶ ἡ Καρολίνα,
τὸ ὄμμα τῆς ἀχα-

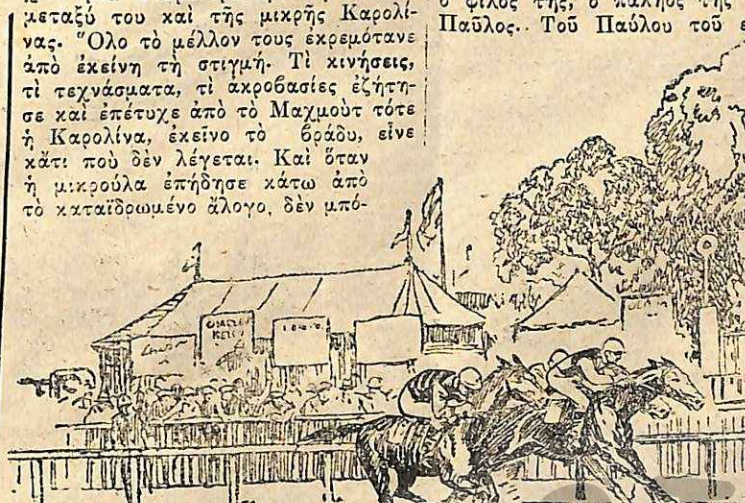
ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΔ

Στὸ δικαστήριον. Δικάζεται ἐξ-
υγας φτωχὸς διάβολος, κατηγορού-
μενος ἐπὶ κλοπῇ :

Ὁ Πρόεδρος.— Τὴν ὥρα
τοῦ ἔκλεβες, δὲν ἀκουσες τὴ φωνή
τῆς συνειδήσεώς σου ;

Ὁ Κατηγορούμενος.—
Ἀλλοίμονο ὦν γὰρ Πάτερ.

— Μὴν ἀνησυχῆς, κόρη μου.
ἤς εἶπε ὁ παπᾶς. Τὸ ν' αὐταπα-
ῖται κανεῖς δὲν εἶνε ἀμάρτημα..

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΔ

Ὁ Πρόεδρος.— Τὴν ὥρα
τοῦ ἔκλεβες, δὲν ἀκουσες τὴ φωνή
τῆς συνειδήσεώς σου ;
Ὁ Κατηγοροῦμενος.—
Ἀλλοίμονο δὲι, κ. Πρόεδρε, γιατί
ἡ φωνή μου στομαχιοῦ μου ἦταν
τόσο δυνατὴ, ὥστε μὲ ἐμπόδιζε ν'
ἀκούω κάθε ἄλλη φωνή...

 Ὁ παπῆς κάποιας μικροῦς πό-
 λεως ἐτοιμαζόταν νὰ φύγῃ ἀπὸ
 τὴν ἐκκλησίαν, ὅταν ἔξαφνα εἰσώρ-
 ησε μέσα σ' αὐτὴν μιὰ ἡλικιωμέ-
 νη γεροντοκόρη τῆς ἐποχῆς.

— Ἀχ, παπᾶ μου! φώναξε
κόλλισ τὸν εἶδε γυμὰτη συντριβή.
Ἐκίνα ἓνα μεγάλο αἰόστου.

— Τὴν ἰσχύει, πόση μου ; τῆς
ἐπάντησε ἀνήσυχος ἐκεῖνος. Ἡ-
τύχασε λίγο...

— Αχ, παπα μου, να ξέρατε...
 εξακολούθησε απρηγόρητη
 φερωντοκώρη. Πρὸ ὀλίγου
 πρόσφα ν' ἄνταζε δὲν

καὶ κοιτάχτηκα σὸν καθρέφτη.
καὶ, ξέρετε, εἶδα ὅτι εἶμαι ὡ-
σαύτως καὶ πῆλα.

— Μὴν ἀνησυχῆς, κόρη μου.
ἦς εἶπε ὁ πατὴρ. Τὸ ν' αὐταπα-
ῖται κανεῖς δὲν εἶνε ἀμάοτη.

...

Ἄλλ' ὁ δρόμος ἦταν μακρὸς. Πο-
 τοῦσαν καὶ ξαναρωτοῦσαν, καὶ πάντα
 τοὺς ἔλεγαν πὺς εἶχαν ἀκόμῃ νὰ κά-
 μουν δρόμῳ πολὺ. Καὶ ὅστερ' ἀπὸ λί-
 γο φίλον περὶ χαμένον οἱ τρεῖς
 πρῶτον ἐμῶν στήν ἀπάντη ἀγγλική
 πρῶτον ἐμῶν. Εἶχε νυχτιάστῃ, ἡ αὐ-
 τὴ ἦταν πυκνὴ καὶ ἡ βροχὴ ἀρχισ-
 να πέφτει. Ὁ Παῖλος ἐβάζε μετ' τῆ
 πάλαι του μόνο γιατί δὲν εἶχε ἐ-
 μπιωφορί, ἡ Καρολίνα κρατοῦσε τ
 μετ' τὸ πρελίνο τῆς καὶ τὸ μεγάλο καλάθ
 οἱ... ὅταν πρᾶγματὰ τῆς στὸ ἀριστερὸ χε-
 κατέβηκε μιὰ μεγάλῃ, μιὰ θαυμασίᾳ
 εἶδε... Ἀρχισ νὰ χορεύει καταιεσῇ
 στήν...
 Ὁ πλατεῖα!...
 νος καὶ ὁ χορὸς τοῦ Μαχμούτ ἦταν ὁ μὲ
 αὐτοῦ, ἦταν ὁ τελευταῖος πόρος ζωῆς π
 οἰσε, ἦταν ὁ ἐνστικτοῦ του: ὅταν ἐχό-
 ῃ, ἦταν σὰν νὰ ἔλεγε :
 Δὲν εἶμαι πὺς νὰ κινῶτε ἐστὶ.
 ἔχω, εἶμαι πὺς νὰ κινῶτε ἐστὶ.
 αὐτοῦ. Οἱ κῆποι μου εἶνε πτωχοὶ σὰν
 αὐτοῦ. Ἄν χορεύω, τὸ κῆνὸν γί-
 τὸν ἴδωτε. Βοηθῆστε, μὰς λοιπόν... Μὲ
 μα, ἰδρωτὰ μὰς κερδίζουμε τὸ ψωμί
 εἰμῶν πὺς νὰς θέλετε.....
 γαίνει ἀπὸ κάποια ταβέρνα καὶ εἶδ
 τὸν Μαχμούτ. Αὐτὸς ὁ μαῦρος πρέπε
 νὰ εἶχε τὸ λεγόμενον μαλὸ κι' ἀπὸ τὸν
 τὸν Μαχμούτ. Καὶ ἐπίστευσε μὲ
 τὸν σιωπῶν τὸν ὅτι τὸ ἄλλο αὐτὸ ἦ-
 Δουδὶν τοῦ μεγάλου ἱπποδρομίου τοῦ
 πλάσσειν. Ἐνόμισε πὺς εἶχαν παρα-
 ἰστέναι στὸς δρόμους καὶ ἐπροσε-

ἔσπε πῶς νὰ κρατηθῇ καὶ ἔπεσε ἀνα-
 στρέψας τὴν ἀγκυλίαν τοῦ φίλου τῆς.
 Ἀπὸ τότε ἄρχισε ὁ θρίαμβος. Τὴν
 ἄλλην μέρα κίχλας ὁ διευθυντὴς δι-
 οῦσε νὰ τοιχοκολλήσουν στοὺς κεν-
 τρικούς δρόμους τεραστίες ρεχλά-
 μες, ποὺ ἀνήγγελλαν τὴν πρώτην
 ἐμφάνισιν τῆς Καρολίνας καὶ τοῦ
 Μαχμούτ. Καὶ τὸ ἴδιον θράδυ πλήθος,
 πλήθος πολλὸ ἐστριμωγόνταν στὴν εἰ-
 σόδον τοῦ ἱπποδρόμου. Ὡ! πῶ-
 ῖ ἐδόθη καὶ ὁ Μαχμούτ, καὶ πόσος ἐχει-
 νοκροτήθηκε ἡ Καρολίνα!
 Ἀλλὰ καὶ ὁ Πάυλος, ὁ ἄρχιος Παύ-
 λος, δὲν ἔπασσε καθόλου παρακάτω.
 Ἐμαθε μερικὲς ἐγγλέζικες λέξεις, ἔ-
 λαβε μέρος μὲ ἐπιτυχίαν σὲ μερικοὺς
 ἀγαθισμοὺς πυγμαχίας, ἔπασσε τὸ
 νὰ τοῦ δόντι, ἀλλ' ἔδωσε καὶ μιὰ
 ρεβιτὰ στοῦ μάτι ἐνὸς ἀντιπάλου, πο-
 ῖ τὸν ἔκαμε χάλια. Αὐθόρεια, ἀπὸ
 ἰμὸς πράγματα γεννιέται κατὰ
 δεῖκα!
 Ἦνα θράδυ ὁ
 αὐλὸς εἶχε τὴν
 ὄψιν νὰ σήκωσεν στὸ
 ῥόμο ἕνα πέντελε-
 αν ποὺ εἶχε πέσει
 τὸ πεζοπόριον.
 ῥουπὶ στοῦ μεθυσ-
 ῖν ἄλλῃ μερᾷ ἐ-
 ῖκε στὴν ὕψρε-
 α τοῦ γενναϊοῦ-
 α αὐτοῦ λόρδου.

λωρεσθὶ τὸ
 ὀμνυγλωμένο
 σότερο καίρο
 ρος στοῦ Παύ-
 Ὁ Μαχμού-
 σιος τώρα
 βριμένος, πο-
 σε στοῦ Παύ-
 νὰ τρέξῃ νὰ
 ταν πάλι ἐκ-
 εἰσόδον στοῦ
 φίλῃ, λίγο ἔ-
 καὶ τοὺς δύο
 τῶν δουλοῦ
 ῖτραλλαλαλα-
 μασταί τους.
 ...
 Πέρασαν ἡ
 Θεέ μου,
 γούνια!
 Ὁ Μαχμού-
 λος κατὰ τοῦ
 ροντικὰ γυν-

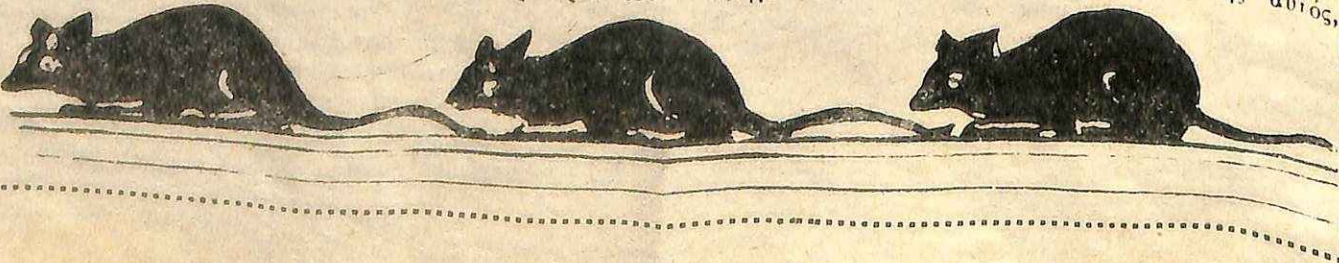
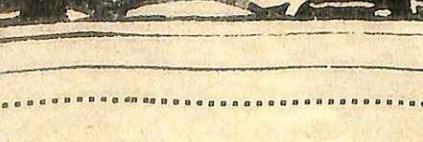
...
 Πέρασαν ἡ
 Θεέ μου,
 γούνια!
 Ὁ Μαχμού-
 λος κατὰ τοῦ
 ροντικὰ γυν-

Λογίον. ἔστω χί' ἂν ἦταν
καὶ σκυθρωπὸν τὸν περι-
εῖ. Καὶ ἡ Καρολίνα ἐβό-
λαι μόνῃ μετὰ Μαχμούτ.
ὅτι ὅπως εἴχε γίνεαι πλοῦ-
τ. Ἐτρώγε βασιλικὰ. ἦταν
ἐπὶ τῆς θρόνου. Καὶ ὅταν ἐβό-
λαι, γάλασε ὁ κόσμος, ποῖς
τὸν ἰδὲν πρώτος. Καὶ ὁ
Μαχμούτ τῇ θεαματικῇ του
στροφῇ μετὰ τῇ μικρῇ του
λείδῃ νὰ τοὺς πνίσκεται
κάτω ἀπὸ τὰ μπουκέτα
τῶν ποδῶν τοὺς ἐπετοῦσαν
ἐκτὸς ἀπὸ τὰ θεώματα οἱ θαν-
τοὶ ἀπὸ τότε.
ὅτι γὰρ γόγγυρα περνοῦν τὰ
ὅτι ἐξεκούσταν περὶ αὐτῆς
ὅτι νὰ κἀν μυστικὰ γε-
νησάμην στὸ ταῖριον.
Μὰ τί τάχα; ὅτι
ἀπορέσῃ καὶ πάλι
νὰ καταστήσῃ ἑα-
νὰ τῇ δόξῃ πού ἔ-
χασε, μολὶς ἡ φι-
λησι τὸν τοῦ θελή-
σῃ...
Ἀλλ' ἰδοὺ, ὁ Μαχ-
μούτ εἶπε, ὅπως
καὶ ἡ Καρολίνα,
τὸ ὄμμα τῆς ἀχα-

...αὐτοῦ
 τὴν ὥρα
 τῆς φω-
 ...
 ...ενος.—
 ...εδρε, γὰρ
 ...μου ἦταν
 ...ποδῖς ν'
 ...
 ...κοῦς πό-
 ...λην ἀπὸ
 ...να εἰσώ-
 ...ηλικιωμέ-
 ...ρίας του.
 ...φώναξε
 ...συμβίβη-
 ...ῳταίνα ἰ-
 ...ου; τῆς
 ...ινος. Ἡ-
 ...
 ...ἐξοράτε..
 ...όρσην ἡ
 ...γου δὲν
 ...καὶ πληγ-
 ...καθρέφτη.
 ...εἶμαι ὁ-
 ...
 ...όρση μου,
 ...αἰταπα-
 ...μάθημα...

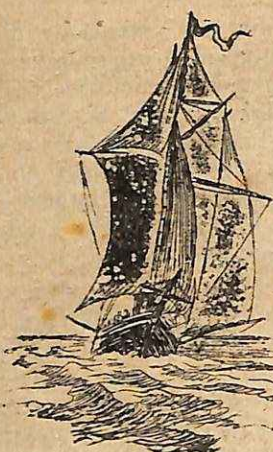
τοιαυτὰ παρακαλοῦνται νὰ μᾶς
ἀποστείλουν κατάλογον τῶν πρὸς
πώλησιν βιβλίων των, ὁδὸς Λέκα 7.

ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

ΤΟ ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΙΣΤΙΟΦΟΡΟ

Τὸ ταξίδι τοῦ «Θωρακοφόρου» γιὰ τὴ Σμύρνη. Μία μυστηριώδης ἐμφάνισις στὸ πέλαγος τοῦ Ἀλγερίου. Τὸ καραβι-φαντάσμα. Πάνω στὸ καταστρώμα τοῦ πειρατικοῦ. Μία ἀπαίσια εἰκὼν φρίκης. 80 ἄνθρωποι καρφωμένοι ζωντανοί. Ἡ ἀπάνθρωπος τιμωρία τῶν Ἀγγλων, κλπ.

το νὰ βουλιάξῃ μὲς στὴν ἀβυσσο τῆς θαλάσσης, ἐπειτα ἀνορθώθηκε πάλι, καὶ χάρις στὸ φῶσμα τοῦ ἀνέμου ποὺ εἶχε ἀρχίσει νὰ δυναμώνῃ, ἀπομακρύνθηκε μὲ ταχύτητα θαυμαστή.

Τὸ πλῆρωμα ἐβγαλε ἕναν στεναγμὸ ἀνακουφίσεως καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλους ὁ κυβερνήτης ποὺ ἔτσι δὲν ὀφείλει νὰ παραβῇ τίς διαταγές τοῦ ὑπουργοῦ του. Στάθηκε στὴν γέφυρα ἐπὶ ἀρκετὴ ὥρα παρακολουθώντας τὴν πορεία τοῦ ἄλλου πλοίου ποὺ προπορεύετο δὺν - τρία μίλια.

Κατὰ τίς ὁρτὸς τὸ βράδυ, ὁ ἀνεμὸς δυνάμωσε τόσο πολὺ, ὥστε λίγο ἔλειψε νὰ σπάσουν τὰ κατάρτια τοῦ «Θωρακοφόρου». Γι' αὐτὸ καὶ ὁ κυβερνήτης διέταξε νὰ μαϊνάρουν τὰ πανιά.

Ἐπὶ λιγώστεψε ἡ ταχύτης τοῦ πλοίου. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως τὸ ἄλλο πλοῖο ἐξακολουθοῦσε νὰ πλέη μ' ὅλα του τὰ πανιά ἀνοιγμένα κι' ἔτσι, ἐπειτα ἀπὸ ἀρκετὴν ὥρα, ἀπομακρύνθηκε πάλιν ἀπὸ τὸ «Θωρακοφόρο», ὡς ἔβλεπε, τέλος, χάθηκε πέρα στὸ σκοτάδι τοῦ ὁρίζοντος.

Ἄν ἐκρίνε κανεὶς ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ τοῦ πλοίου αὐτοῦ, φαινόταν καθαρὰ πὺς ἦταν πλοῖο πειρατικόν.

Ὅλη τὴν νύκτα ὁ «Θωρακοφόρος» συνέχισε τὸν δρόμο του, χωρὶς κανένα ἄλλο ἐπεισόδιον. Κατὰ τὰ χαράματα ὅμως οἱ σκοποὶ τοῦ δρόμου, εἶδαν πάλιν τὸ μεγάλο ἐκεῖνο πειρατικὸ πλοῖο νὰ πλέη πολὺ κοντὰ τους καὶ εἰδοποίησαν τὸν κυβερνήτην, ὁ ὁποῖος ἀνέβηκε ἀμέσως στὴ γέφυρα.

Κύτταξε καλά πάλιν τὸ πειρατικὸ καὶ, ἀπ' τὴν ἀνώμαλη πορεία του, κατέλαβε πὺς κατ' ἐκτακτὸ συνέβαινε σ' αὐτό.

Σιγὰ - σιγὰ, τὰ δύο πλοῖα θεώθηκαν τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο. Τότε ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀπάντησιν ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀπάντησιν ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀπάντησιν ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀπάντησιν ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀπάντησιν ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀπάντησιν ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

Ἐπὶ αὐτῇ ἀπάντησιν ὁ Γάλλος κυβερνήτης πῆρε τὴν τηλεβόα σὺν χέρι τοῦ καὶ φώναξε :

— «Εὐ... Ἀπ' τὸ καράβι!... Κινεῖται ὅμως δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀπ' τὸ πειρατικόν.

στὸ μεσαῖο κατάρτι καὶ ρίξετε μιά κανονιὰ στὸν ἀέρα! διέταξε τότε τοὺς ναύτες του.

Ἡ διπλὴ διαταγὴ τοῦ ἐκτελέσθηκε μὲσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα, ἀλλὰ τὸ πειρατικὸ πλοῖο καὶ πάλιν δὲν ἔδωσε σημεῖα ζωῆς.

Κατὰπληκτος τότε ὁ κυβερνήτης τοῦ «Θωρακοφόρου» πῆρε τὸ τηλεσκόπιόν του καὶ κύτταξε προσεκτικὰ τὸ πειρατικὸ ἐνὸς συγχρόνου διέταξε :

— Ρίξτε τὸν μιά κανονιὰ στὸ κατάρτι.

Καὶ ἡ νέα διαταγὴ τοῦ ἐκτελέσθηκε. Ἡ γαλλικὴ ὁδὸς ἔπεσε στὸ κατάρτι τοῦ πειρατικοῦ, τὸ ὁποῖο ἤμω: παραδόξως, καὶ τὴν φορὰ αὐτῇ ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ δίνει κανένα σημεῖο ζωῆς.

— Πιρίεργο! εἶπε ὁ κυβερνήτης τοῦ «Θωρακοφόρου» δὲν βλέπω ψυχὴ ζωντανή. οὔτε στὸ κατάρτι τοῦ, οὔτε κατὰ τὴν σκοπιὴν του. Νὰ εἶνε ἄραγε νεκρὸ ὅλοι ἐκεῖ ἐπάνω!...

Κύτταξε πάλιν προσεκτικώτερα τὸ τηλεσκόπιόν του καὶ τότε εἶδε σὲ κατὰστρώμα τρεῖς ἄνδρες ἀπ' τοὺς ὁποίους, οἱ δύο ἦσαν ἐκπαιδευμένοι κατὰ γὰρ καὶ ὁ τρίτος καθισμένος κι' ἄ

λοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι εἶχαν τὰ χέρια τους καὶ τὰ πόδια τους καρφωμένα στὰ σανίδια τοῦ κατάρτι.

Ἐνῶς, ὁ πῶς πλοῦσις ντυμένος ἀπ' ὅλους ἦταν καρφωμένος μὲ τὴν πλάτη τοῦ ἀκουμπισμένη σ' ἕνα κατάρτι. Ἦταν ἀκριβῶς ἐκεῖνος τὸν ὁποῖο εἶχε πυροβολήσει ὁ κυβερνήτης τοῦ «Θωρακοφόρου» μὲ τὴν καραμπίνα.

Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ πειραταὶ ἦσαν καρφωμένοι ζωντανοὶ καὶ εἶχαν ἀφ' ἑῷ ἔτσι νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα, κατὰδικασμένοι σὲ φρικτὴ ἀκίνησι.

Ὁ κυβερνήτης, ἀκολουθοῦμενος ἀπ' τοὺς ναύτες του, ἤρχισε νὰ γυρίσῃ στὰ διάφορα διαμερίσματα τοῦ πειρατικοῦ καὶ στὴν καμπίνα τοῦ πλοίαρχου, ὅρθε ἕνα μπουκάλι, μὲσα στὸ ὁποῖο ὑπῆρχε μιά κόλλα χαρτί γραμμένη.

Ἐπῆσε τὸ μπουκάλι καὶ ἐξέδωκε τὸ χαρτί τὸ ὁποῖο ἔγραφε τὰ ἑξῆς σὲ Ἀγγλικὴ γλῶσσα :

«Στι. 27 Δεκεμβρίου τοῦ 1819, στὰ παλάτια τοῦ Πουέστο Μάγιο ντὲ λὰς Ἐσπάνιες, ὁ πλοίαρχος Οὐίλλιαμ Γ... κυβερνήτης τῆς φρεγάτας τῆς Ἀδελφῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος «Ἀμλετ» συνήτησε τὸ πειρατικὸν Κολομβιακὸ πλοῖο «Ἀνουναϊσάν».

Σύμφωνα μὲ τοὺς Ἀγγλικούς νόμους περὶ πειρατῶν, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Ἀμλετ» διέταξε νὰ κορματώσῃ οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος τῆς «Ἀνουναϊσάν», οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὅλοι τελείως μεθυσμένοι. Ἀλλὰ ἐπειδὴ στὸ ζυγὶ τοῦ πλοίου θεώθηκαν τὰ πτώματα δύο ἄλλων τῶν ὁποῖα οἱ πειραταὶ δὲν εἶχαν προφθάσει νὰ πετάξουν στὴ θάλασσα καὶ συγχρόνως εὐπορευόμενα κλειμένα ἀπὸ πλοῖο Ἀγγλικῆς ἐθνικότητος, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Ἀμλετ» ἀπεφάσισε αὐστηρὰ ἀντιποινα. Ἐβόλε νὰ καρφώσῃ ὅλο τὸ πλῆρωμα ἐπάνω στὸ κατάρτι καὶ ἔπειτα διέταξε νὰ ἀρεθῇ τὸ πλοῖο στὴν διέθεσιν τῶν ἀνέμων μὲ ἀνοιγμένα ὅλα τὰ πανιά του.

Συγχρόνως οἱ Ἀγγλοὶ εἶχαν περθεῖ κοντὰ στοὺς καρφωμένους φονδισμένους ἐκεῖνοι ἦσαν καταδικασμένοι νὰ βλέπουν δίπλα τους, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ τ' ἀγγίξουν.

Ὁ κυβερνήτης τοῦ «Θωρακοφόρου» γεμάτος φρίκη γιὰ τὴν ἀπαίσια καὶ ἀπάνθρωπη αὐτὴ τιμωρία, διέταξε ὁρτῶν καὶ νὰ ρυθίσῃ τὴν πλάτη τοῦ πλοίου νὰ πλέη στὴν θάλασσα νεκρὸς τιμῆς. Ἐπειτα ἔβαλε ν' ἀναπλοῖ, τὸ ὁποῖο ἔτσι καίκε, ἐνὸς αὐτῇ τῇ Σμύρνῃ.

Ζητοῦσαν ἐπιθυμίες καὶ ἕναν παπῶ. Μέσα σὲ 48 ὥρες ἐτοιμάσθηκε μιά ἀποστολὴ ἀπὸ πενήντα στρατιώτες. Τὴν ἀποστολὴ αὐτὴν ἠκολούθησε καὶ ὁ ἀδελφὸς Γκαρρύ.

Τὸ πρῶτ' αὐτῆς τριτῆς ἡμέρας ἄρχισε ἡ πορεία ἀνάμεσα στὰ πανύψηλα ὄρη. Ἡ ἀποστολὴ ἀποτελεῖτο ἀπὸ ἕναν ὑπολοχαγόν, τρεῖς λογιᾶς τῶν πεζοναυτῶν, 46 ἀκροβολιστῆς καὶ καμμία ἐκατοστὴ αἰχμαλώτους στοὺς ὁποίους εἶχαν φορτώσει τίς κάσες μὲ τὰ τρόφιμα καὶ ἄλλα ἐφόδια. Ἡ πορεία ἦταν σύντομη.

Ὅταν ἡ ἀποστολὴ ἔφθασε στὸ Σι-αμινὴ, ἔστη ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΑΒΒΑΣ

ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΕΥΣΕΚΟΓΙΕΝ

Μ' ὅλα τὰ ἐξήντα τὸν χρόνιον, ὁ ἀδελφὸς Γκαρρύ ἦταν ἀκόμα πολὺ ζωηρός. Μόλις ἔφτανε στὴν κίτα κατὰ τὴν ὁδὸν νὰ προσελκύσῃ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, τὴν ἀγαυότητα του καὶ τὴν ἀνεκταντήτα εὐθυμίας του.

Τὶς ἡμέρας ποὺ ἤμασταν ἀρρωστοί, ἡ γὰρ καὶ τὸ πάθος μας, ὁ ἀδελφὸς ἦταν γιὰ μας ἡ θεὰ πρῶτος. Ἄν κανένα, μας εἶχε ἀναγκὴ νὰ κλαψῇ, ἡ νὰ γελάσῃ, ἡ εὐωνοῖε ἀπὸ πυρετό, ἡ πεινοῖσε καὶ διψοῖσε, ὁ ἀδελφὸς Γκαρρύ εἶχε πάντα προθυμίας κοντὰ του.

Ὅλα τὰ ἤξερε, ὅλα τὰ καταλάβαινε καὶ ὅλα τὰ συγχωροῦσε! Ἦταν παλιὸς ἐπιλοχίας τῶν ζουαδῶν, γερὸς, χειροδύναμος, μὲ πρόσωπο ἡλιοκαμένο, φημμένο ἀπὸ ἀράντα χρόνων ζωῇ στὴν Ἀφρική, μὲ λευκὴ πατριαρχικὴ γενειάδα.

Στὰ 1870 εἶχε γυρίσει μαζὺ μὲ πολλοὺς συντρόφους τοῦ στη Γαλλία, πολέμησε στὸ Ρευσσοφεν καὶ ἔνα ὄρατον περὶμα-εῖον ἀπὸ καὶ ποιο ῥέμα ὅπου εἶχε πεσεῖ βαρεῖα πληγωμένος. Τότε τὸν παρασημοφόρησαν. Ἀπὸ τότε εἶχε ἀτυχῆς ἐκείνος πόλεμος, τὸν κατέλαβε μιά τρομερὴ ἀποκαρδίωσις. Πῆγε λοιπὸν καὶ ἔγινε κληρικός.

Μὰ, παρ' ὅλο τὸ ράστο του, στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του, ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀκόμα ζουαδός. Στριγγυρῶς τὴν πατερίτσα στὰ χέρια του σὰ σταθί, τὸ ράστο τοῦ φορεῖ κατὰ τρόπο ποὺ εὐνοῖε μὲ χαλινὴ καὶ τὸ καλλιμαυχί του τσοῦζε στρατὸ, ὅπως οἱ στρατιωτικοὶ τὸ πιλῆναι του.

Στὴν ἀρχὴ ὁ ἀδελφὸς Γκαρρύ ὑπηρετοῦσε ὡς κληρικός σὲ διάφορες ἐπισκοπές τῆς Γαλλίας. Μὰ δὲν ἄργησε νὰ τὸν πιάσῃ πάλιν, ἡ νοσταλγία τοῦ Ἀφρικανικοῦ ἡλίου καὶ ζήτησε νὰ τοποθετηθῇ ὡς παπᾶς στὸ στρατὸ τῆς Ἀφρικής. Κανεὶ δὲ μπόρεσε νὰ τὸν συγκαταστήσῃ! Ἀ! δὲν ἦτανε πλάσμα νὰ διοικῇ θεοφοβούμενες ψυχές, ὁ καλὸς ἀδελφὸς Γκαρρύ. Ἦτανε ὅμως καλὸς «ποιμὴν» γιὰ τὰ δύστροπα πρόβατα, τὰ ἐξαχρημένα, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἔφτανε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

Στὴν ἀρχὴ πῆγε στὸ Ἀλτζέρι, στὸ Τογκίνεο καὶ τελευταίον, δύο χρόνια ὕστερον, ἐρριχότανε στὸ Σουδάν, ὅταν ἔβλεπε νὰ καταστῇ τὸν ἑαυτὸν μὲ μιά χειραγῆγ, μὲ λίγα ταμπάκο, μὲ μιά γουλιὰ ἀψέντι ἢ μὲ μιά λέξι ἀπειράντης καλωσύνης! Πὺς τοὺς γινώσκει καὶ πὺς τοὺς ἐννοοῖ!

ἡμερῶς μὲ σιδηρόνιο

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ, ΦΡΙΚΗ, ΑΝΑΤΡΙΧΙΔΑ, ΤΡΟΜΟΣ

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ, ΟΙ ΒΡΥΚΟΛΑΚΕΣ, ΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ, ΟΙ ΜΑΓΟΙ ΔΙΑ ΜΕΣΩΝ ΤΩΝ ΑΙΩΜΩΝ

[Του Δομνικανού μοναχού Μαθία ντὲ Ζιράντο, Ἐξοριστοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως]

Ἡ τρομερὴ λίτανειά τοῦ Μπελάχ. Ἡ μυστηριώδης κυρία μετὰ τὰ πύρινα ρούχα. Τὰ προμηνύματα μιᾶς τρομερῆς ἐπιδημίας πανώλους. Οἱ δύο φλεγόμενοι γίγαντες ποὺ μονομαχοῦν. Σημεῖα καὶ τέρατα προμηνύματα συμφορᾶν. Ἡ καρέκλα τοῦ Διαβόλου ποὺ περπατᾷ μόνη τῆς. Στὴ γέφυρα τοῦ Διαβόλου. Ὁ δούξ τοῦ Μιλάνου Λουδοβίκος, κλπ.

Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου.
Ὁ Μαλλεμπράνς, ἀκούγοντας αὐτὴ τὴ φωνὴ ἐμνευε ἀφῶνος ἀπὸ τὴν καταπληγῆ του. Τότε ἡ φωνὴ ξανάηχισε: «Μὴ φοβάσαι ἐσὶ!.. Ἡ γυναίκα σου ποὺ μίλει, ἡ γυναίκα σου ποὺ πένθει πρὸς πένθος, τριῶν μὴνῶν καὶ δέκα ἡμερῶν... Σὲ πληγώνει ἀκόμα ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἔχει τιμωρήσει γιὰ τὴν ἀμαρτίαν ποὺ ἔκανε στὴ γῆ... Μπορεῖς ὅμως ἐσὺ νὰ τὴ γλυτώσῃς ἀπὸ τὴν τιμωρίαν τῆς αἰτίας... Ἄν τὴν ἀγάπησες ὅταν ἦταν ζωντανή, πῆγαινε στὴν ἐκκλησίαν τοῦ Σαιν - Κλου, προσευχόμενος ἐκεῖ γι' αὐτήν, ἀναφεύροντας λαμπάδες καὶ εἰς τὴν ψυχὴ τῆς θὰ ἡσυχάσῃ...»

Ἀρπάζει ὁ δούξ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀναπαυόμενος, πῆγε στὸ Σαιν - Κλου καὶ ἔκανε ἐκεῖ ὅλα τὰ εἴδη παραγγελίας ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας.
Ὅταν ἐγύρισε σπίτι του ἀπεφρόν-αν ὅτι θὰ ἡσυχάζει παῖ, μὴ καὶ εἴχ' ἀπελθεῖ ὅλες τὶς παραγγελίες τῆς. Μὰ ἔαφνα ἀκούσε πάλι κτυπήματα στὴν πόρτα. Τρομαγμένος ῥώτησε ποῦς εἶνε. Ἦταν ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας τῆς, ἡ ὁποία παρακαλοῦσε τὸ σῶ-ζόντ' της νὰ ξαναπαρῇ ἀκόμα μιὰ φορὰ στὸ Σαιν - Κλου: ἔτσι μόνο, τοῦ εἶπε, πῶς θὰ ἡσυχάσῃ.

Τὸ πρῶτον διαδόθηκε ἀμέσως σ' ὁ-λόκληρο τὸ Παρίσι καὶ τὸ ἀπέδωσαν ἐν διὰβολικῇ συνεχείᾳ. Παρ' ὅτ' αὐτὰ ὅμως ἡ πεθαμένη σύζυγος τοῦ Μαλλεμπράνς, ἀκολουθοῦσε κάθε πρῶτὸ νὰ τοῦ χτυπῇ τὴν πόρτα καὶ νὰ τοῦ μιλήσῃ. Ἐκείνο, ἔκανε τὸν κορυ-φῆ. Ἡ φωνὴ ἐπέμενε καὶ ῥωτοῦσε ἀ-διάλειπτα, ἂν εἶναι κανεὶς μὲς' σπίτι. Μὰ καμμιὰ ἀπάντησις. Τέλος μὴ μέρα, ἡ φωνὴ ἀντήχησε καὶ νῆ-ανεινε μέσα ἀπὸ μιὰ θάλασσά σπηλιά: «Θέλω νὰ μιλήσω στὸ σῶζόντ' μου, ὁ ὁποῖος βρίσκεται μέσα στὸ σπίτι μαζὶ μετὰ τὴ δευτέρα του σύζυγος καὶ μὲς αὐτὴν τὸν κορυφῆ. Ἐρχομαι νὰ τοῦ πῶ ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ καὶ νὰ μετα-νοήσῃ, ὅτι πρέπει νὰ πᾶν πεινὰ νὰ εἶναι διαφορετικὰς συνθήκες, νὰ πᾶν νὰ δουλεύσῃ, νὰ εἶναι ἐγκρί-σεις σχέσεις μετὰ τῶν τῶν οἰκογε-νείων, μετὰ τῶν γειτόνων, καὶ τίς μετανοήσεις του καὶ νὰ μὴ χτυπᾷ τὴν γυναίκα του, μὴ καὶ ὁ Θεὸς τοῦ ἐπε-τρέψῃ νὰ παρῇ καὶ ἄλλη, ἐκτός ἀπὸ μὴναι...» Ἐκτός αὐτῶν, τοῦ παραγγέ-λινε νὰ φυλάξῃ τὴν Πρωτοχρονιὰ ἐν μεγάλῃ γλύκισμα, νὰ συγκεντρώσῃ στὸ σπίτι τοῦ ὅλους τοὺς γείτονες καὶ τὰς γειτονίσσας καὶ νὰ τοῦ τὸ μοι-ράσῃ, φυλάσσοντάς μου καὶ ἐμένα ἐν-αμυσίον. Τὸ γλύκισμα αὐτὸ τὸ εἶχα ὁ-ποσοῦν ἐγὼ σπουδάζοντες μου, μὴ δὲν ἀντέδρα νὰ νὰ κατασκευάσω, ἐ-πειδὴ ἐνταναττοῦ πένθιμα. Ἄν ὁ σῶ-ζόντ' μου τὰ κάνει ὅτ' αὐτὰ, τότε μὴ

νὰ ἡ ψυχὴ μου θὰ ἡσυχάσῃ...»
Ὁ δούξ, ἔσπιαζε τὸ γλύκισμα τῆς Πρωτοχρονιᾶς, ἔκανε ὅτι τοῦ εἶχε παραγγεῖλαι ἡ γυναίκα του καὶ ὅτι τότε ἐκείνη οὕτως τὸν ἐνόηλε πεινᾷ.

— Τὸ ὄραμα μιᾶς καταπληκτικῆς Λιτανείας

Ἀκούστε τώρα τὴ συνέθεσις κάποτε στὸ Μπελάχ. Οἱ χρονικογράφοι τῆς εποχῆς, ἀναφέρουν ὅτι μιὰ μέρα τρεῖς κήρυκες τοῦ Μπελάχ εἶχαν βῆσθ' ἐπὶ κάμπε γιὰ κάποια δουλειὰ του. Ἀ-έφρανα εἶδαν μπροστὰ τοὺς τρεῖς ἄν-θρώπους μακροχρόνιους, οἱ ὁποῖοι κομπούσαν ἀπὸ ἓνα σταυρὸ στὸ χέρι. Πίσω τους ἐβλάδιζε ἓνα πλῆθος ὁλό-κληρο ἀπὸ κορίτσια, ποὺ φοροῦσαν κάτασπρα ρούχα καὶ ἔχον τὰ χέρια τους καὶ τὰ πόδια τους γυμνά. Στὰ κεφάλια τους εἶχαν λουλουδιὰ κα-πέλλα. Πίσω ἀπὸ τὰ καπέλλα τους κρυμνοῦσαν μακροὺς ἀστῆρες, καὶ χρυσὰς κροδῆλλες ποὺ ἔφταναν ὡς τὰ πόδια τους. Στὸ ἄσπερὸν τους χέρι κομποῦσαν ἓνα κλαδί καὶ στὸ δεξιὸ ἓνα δοκίσι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔβγαινε λίγος καπνός.

Μετὰ τὰ κορίτσια αὐτὰ ἔρχονταν

γιατὶ πίσω τους ἔρχονταν ἓνας με-γάλος ἀριθμὸς ἀνθρώπων, ποὺ ἦσαν ὅ-λοι ντυμένοι στὰ ἀσπρα καὶ στὰ μαύ-ρα. Ἐβλάδιζαν δὺς δὺς καὶ τὰ ρούχα τους εἶχαν κάποιο τόνο χαρὰς περιε-ργῆς. Φοροῦσαν καὶ αὐτοὶ καπέλλα λου-λουδιὰ στὰ κεφάλια τους καὶ κρα-τοῦσαν στὰ χέρια τους λευκὰς βακτη-ρίες.

Στὴ μέση τῆς πομπῆς ἐκείνης, ἡ ἀγνωστὴ γυναίκα μετὰ τὰ πύρινα ρού-χα τῆς, ἐβλάδιζε σὰν θεὰ. Ἀπὸ πίσω ἀκόμη ἔρχοντοῦσαν μερικὸι μουσικοί, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ἔπαιζαν κανένα ὄρ-γανον.

Στὸ τέλος τῆς πομπῆς αὐτῆς, ὁρι-σμένοι ἀνδρες, ὁλόγυμνοι ὡς τὴ μέση, τῶν ὁποίων τὸ σῶμα ἦ-ταν γεμάτο ἀπὸ τρίχες. Ἡ γενειάδα τους ἔφτανε ὡς τὴ μέση τους. Πο-λλοὶ εἶδες ἐσκέπαζαν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ σώ-ματός καὶ τῶν. Κρατοῦσαν στὰ χέρια τους χοντὰ ραβδία καὶ μανιόμενοι καὶ οὐρλιάζοντας ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ μακρὰ τὴν πομπή.

Ἡ περιεργὴ αὐτὴ ἐμφάνισις παρου-σιάστηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὶς 15 Ἀπριλίου 1620 καὶ, ἐπὶ ἔξῃ μέρας κατόπιν, παρουσιάσθησαν συνεχῶς.

Ἐμφάνισις φαντάσματος

(Παλαιὰ χαλκογραφία)

μιὰ κυρία μετὰ πένθιμα, ἡ ὁποία φοροῦ-σε ἓνα πολὺ μακρὸ μαῦρο φόρεμα ποὺ σφηνότανε πίσω τῆς. Τὸ φέρετ' αὐτὸ ἦταν ὁλόκληρο κατασκευασμένον ἀπὸ καρδιὰς τροπικῆς μετὰ δέξιν, ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔτρεχαν ὅλκονα καὶ ἔβγαζαν φλόγες.

Τὰ καλλιά τῆς γυναίκας αὐτῆς ἦ-σαν λυμένα καὶ σκρόπια ἀπὸ τὸν σπῆ-ρα τῆς. Στὸ χέρι τῆς κρατοῦσε ἓνα κλαδί ἀπὸ κέδρου καὶ ἐβλάδιζε περὶ-λῆως.

Πίσω τῆς, ἀκολουθοῦσαν ἔξῃ παι-δάκια ποὺ φοροῦσαν μακρὰ φορέματα ἀπὸ μαῦρο ταφτ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔβ-γαζαν φλόγες. Κρατοῦσαν στὰ χέρια τους μεγάλους δαυλοὺς ἀναμμένους. Στὰ κεφάλια τους φοροῦσαν καπέλλα λουλουδιὰ.

Μὴ αὐτὸ δὲν εἶνε ἀκόμη τίποτε.

Πολλοὶ σπουδαῖοι καὶ σοφοὶ ἄνθρω-ποι τὴν εἶδαν καὶ ἐπιστοποίησαν τὸ γεγονός αὐτὸ ἐγγράφως.

Σὲ λίγες ἡμέρας μιὰ τρομερὴ ἐπι-δημία πανώλους ἐνέσκηψε στὸ μέρος ἐκεῖνο.

— Ἡ τρομερὴ ὀπτασία τοῦ πύρ-γου τοῦ Λουζινιάν, στὸ Ποα-τού.

Στὶς 22 Ἰουλίου 1620, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νυκτὸς, παρουσιάστηκαν, μετὰ τὸν πύργον Λουζινιάν καὶ τοῦ πύργου τοῦ δὺο ἄνδρες πύργοι, ἔξαι-ματικά εὐσμοὶ καὶ σωματεῖα, ὁπλο-σμένη μετὰ παρέρχοντα ὅπλα, τῶν ὁποίων καὶ ἡ σπολὴ ἦταν ἐπίσης πύρινη.

Κρατοῦσαν μιὰ φλεγόμενη σφαιρίδα στὸ ἓνα χέρι καὶ στὸ ἄλλο μιὰ λόγ-χη, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔτρεχε αἷμα. Οἱ

δὺς τρομεροὶ ἐκείνοι ἄνδρες, σὲ μιὰ στιγμὴ ἄρχισαν νὰ παλεῖον μετὰ τοὺς. Στὸ τέλος, ὁ ἓνας τους πληγω-θήκε καὶ πέφτοντα, ἔδωκε μιὰ κραυγὴ τόσο τρομερὴ, ὥστε ῥῥῥῥῥῥ τὴ φρουρὰ τοῦ πύργου, ἡ ὁποία ἀνέ-στη ἔτρεξε ν' ἀναλάβῃ τὰ ὅπλα τῆς, καὶ τοὺς κατοίκους τῶν γειτονικῶν χωριῶν γύρω. Ὅταν ὁ ἀγὼν τῶν ἀν-θρώπων αὐτῶν τελείωσε, παρουσιά-σθηκα ἔξω ἀπὸ τὸν πύργον, ἡ γενειάδα καὶ ἡ ὁποία προσέφερε τὸ πό-τισμα καὶ ἔμπεσε μὲς' στὸ πᾶχος τοῦ πύργου. Τέρατα ποὺ εἶχαν μορφεῖς πι-λῶν καὶ φαντασματικῶν, εἶπε στὸν φίλο του: «Βλέπω πῶς τὴν ἔπαθες...»

Ἐγὼ σὲ τὴν φαντασίαν γεμάτη ἀπ' αὐτὰ ποὺ διάβαινες στὸ βιβλίο αὐτὸ καὶ νό-μισες ὅτι τὸ βιβλίο μετακινήθηκε καὶ ἐξαπλοῦντο μοναχὸ τοῦ...»
Τότε ὁ φίλος του τοῦ ξανάειπε: «Ὁ-χι, ἐγὼ, αὐτὰ ποὺ σοῦ λέω εἶνε σοβα-ρὰ καὶ ἀληθινὰ... Κάποιον πνεῦμα ὁρι-σθέντα ἐδῶ μέσα, τὸ ὁποῖο βγήκε πρὸ ἡλίου ἀπ' αὐτὴ τὴν πόρτα». Ὁ Πα-τὴρ ἀμέσως ἀμέσως τὴν πόρτα, ἡ ὁ-ποία ἔβγαλε σ' ἓνα πολὺ μεγάλο αἶ-θροον, στὴν ἄκρην τοῦ ὁποῖου βρισκό-ταν μιὰ μεγάλῃ καὶ βαρετὰ ἔδρα. Ἀ-μέσως ἡ ἔδρα ἐκείνη ἔρχισε νὰ κιν-ηθεῖται, ἔφυγε ἀπὸ τὴ θέσιν του καὶ ἔ-βηκε νὰ προχωρήσῃ, αἰωρούμενη πρὸς αὐτὸν. Τότε ὁ Πατὴρ φώναξε:

«Κύριε Διάβολε, εἶμαι δούλος-σας, μὰ σὲ παρακαλῶ νὰ πᾶ-θετε νὰ μὰς τρομάξετε...» Ἀμέσως τότε ἡ καρέκλα ἐξαγέρθηκε στὴ θέσι-τη. Αὐτὸ ἔκανε μεγάλῃ καὶ τρομε-ρῇ ἐντύπωσιν στὸν Πατὴρ.

— Τὸ πνεῦμα τοῦ θρόνου Ζενί

Στὶς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος, δὺς ἐμπροσθὶ ἀπὸ τὸ Μιλάνο, πηγαίνοντες στὴν ἐμποροπανήγυρ τοῦ Λυόν, συναν-τήσαν δὺς ἄνδρες Ζενί, κοντὰ στὴ Γε-φυρὰ τοῦ Διαβόλου, ποὺ τὴν ἀνέμα-σαν ἐπὶ αἰτίας τοῦ διαβόλου ἐνέμου ποὺ φύσκει πάντα ἐκεῖ, ἓνα ἄντρα φηλὸ, ὁ ὁποῖος τοὺς παρουσί-αζε ἓνα γράμμα καὶ τοὺς εἶπε νὰ γυ-ρισουν πίσω καὶ νὰ δώσουν τὸ γράμ-μα αὐτὸ στὸν ἀδελφὸν τοῦ δούκα Λου-δοβίκου Σφόρτσα. Ἐμφανισμένοι ἐκεί-νοι ῥώτησαν τὸν ἄνθρωπον ποῦς εἶνε. Τὴν πεινᾷ—γιατὶ πνεῦμα ἦταν—τοὺς ἀπάντησε τότε: «Εἶμαι ὁ Γκα-λέας Σφόρτσα, καὶ ἐξέφρανα τῆς.

Οἱ ἔμποροι τρομαγμένοι, ἐξαγέρ-σαν στὸ Μιλάνο καὶ ἀπὸ καὶ ἐπῆ-ραν στὸ Βιγκάδον, ὅπου βρισκόταν ὁ δούξ Λουδοβίκος τοῦ Μιλάνου καὶ τοῦ ἀνεγείραν τὴν ἐπιστολή. Στὴν ἀρχὴ ὑπέθεσαν πῶς οἱ δὺς ἔμποροι εἶχαν ἀσχετοῦ καποῖνα φέρεα καὶ αὐτὸ τοὺς ἐβλάδιζαν. Ἐπειδὴ ὅ-μως ἐκείνοι ἐπέμεναν καὶ ἐθελοῦσαν καὶ λεγόμενά τους καὶ μετὰ ὅσο, τοὺς ἐλευθέρωσαν.

— Τὸ πνεῦμα τοῦ πύργου τοῦ Ἐγμοντ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Σαγκράν, σὲ ἱ-στορικὰ τοῦ ἀπομνημονεύματος, ἀνα-φέρει κάποιο πνεῦμα, ποὺ ὁποῖον ἔ-φεροντο ἦσαν πολὺ παράδοξοι.

Ὁ Βύγενις Πατρί, εἶχε συνδεθεῖ σὲν ἔργοντα Γάστωνα, στὴν ἐκστρα-

ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ

Ο ΠΡΟΕΣΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΓΑΣ

Ἡ φτώχεια τῶν Καλαβρυτινῶν ὁρεσεῖσιν ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Τὰ περίφημα «βασίλικά δοσίματα». «Πάρ» τὸν στὸ κατὰ καὶ μέτρῳ τοῦ σαράντα ξυλῆς! Ἡ πονηρία ἐνὸς προεστοῦ ποὺ δὲν εἶχε πληρώσει. Δέρνεται τὸ σακκὶ καὶ... κλαίει ὁ προεστὸς, κλπ.

Ἀφάνταστη ἦταν ἡ φτώχεια νῦν, εἶχαν πάει στὴ Θεσσαλία, ὅ-των δυστυχισμένων ὁρεσεῖσιν ποὺ θέριζαν μετὰ τὸ μεροκάματο στα-τὴς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν κατὰ χωρία τῶν Τούρκων μπεδῶν τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας. Μ' ὅλον τοῦτο ὅμως οἱ Τούρκοι, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὰ λίγα πεδινὰ με-ρὴ τοῦ τόπου ὡς ἀποκλειστικοὶ κύ-ριοι, εἰσέπραττον βαρυτάτους φό-ρους ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀπελ-πιστικὰ φτωχοὺς ἐκείνους λογι-τες, στοὺς ὁποῖους εἶχαν ἀφήσῃ γιὰ νὰ καλλιεργοῦν μερικὲς ἀγones ῥα-χες καὶ τὰ ἀπρόσιτα κατσάβραχα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων φέρων—καὶ ἦσαν πολλοὶ, ἀναριθμητοί, ἐξαρ-τώμενοι ἀπὸ τὸ κέρρι τοῦ κάθε ἀγᾶ—ἦσαν καὶ ὁ βασίλικος φόρος ποὺ ὀφείλε νὰ πληρῶνῃ κάθε χωριὸν—τὰ λεγόμενα «βασίλικά δοσίματα».

Ὁ φόρος αὐτὸς εἰσπραττόνταν ἀπὸ τοὺς ἀγᾶδες κατὰ τὸν Ἰούνιο σὺν τῇ Καμινιάλῃ ἀπὸ τὸ πρῶτ' εἶχε ἀνέβῃ σὲ κάποια ῥά-ζα καὶ ἐκτίταζε πρὸς τὴ θάλασσα χαμηλὰ μὴπως φανῇ τὸ περι-πόνητο καὶ ποὺ καὶ ἀντὶ τοῦ ὁποῖου ἔβλαψε ὁ παμ-τέλος ἀφροῦ ἔξωφλησε τὸ...χρὸς τοῦ γέρο-Καμινιάλῃς ἀνέβηκε σὺν δὲ φαινόνταν ποντε-νὰ! Φοβερὴ το-κυρία κρατοῦσε ὁ δὴ τὴ θάλασσα. Οἱ χωρια-τοὶ φράνεται θὰ περι-μεναν στὸ Γαλαξίδι, ὥσπου νὰ καλλιτερε-ψοῦν τὸν ἀγᾶ.

Σὲ κάθε καθυστέρησιν τοὺς ἐπε-οίμενε ἀλύπητο ξυλοκόπημα ἢ καὶ ἄλλα βασανιστήρια, στὰ ὁποῖα οἱ ἄνδρες τῆς ἐποχῆς ἐ-καίνοι, ἦσαν ἐξαιρετικὰ ἐφευρετι-κοί, σὲ κάθε δὲ δυστροπία στὴν πληρωμὴ καὶ κομμάτι ἀκόμη! Ἀλλὰ γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέαν νὰ τὰ στείλω στὰ Καλαβρυτὰ καὶ τῶν μαρτυριῶν αὐτῶν τῶν ἡτο-κῶν βουνιστῶν τῶν Καλαβρυτῶν μάλιστα, οἱ οἰκιστὰς δὲ γύρισαν ἀ-κόμα ἀπὸ τὴ Θεσσαλία, γιατί ἔχει καθὼς καὶ τῆς ἐντιμότητος τῶν αἰ-ωνίων Κρατικῶν λογάνων τῆς φρουροῦν στὴ θάλασσα. Ὡς αὐ-τὰ Κυβερνητικὰ παραγγέλματα θὰ σοὶ τὰ φέρω ἀμέσως, ἀγᾶ μου, καὶ σὲ διαταγὰς τῶν ἀρχῶν, τὴν Τρολλὸς ἀπὸ θυμὸ ὁ ἀγᾶς, φω-ρονθίμει πάντοτε τὸ μπαξίστι, πα-ναξὲ τὸν κλητῆρα τοῦ καὶ τα-ραδέτομε τὸ παρακάτω ἀνέκδο-τε: ἀπὸ τόσες χιλιάδες παρομοί-ας ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ διηγήθῃ κα-τωτὶ καὶ δόστωι στὶς πλάτες τοῦ ῥαντά ξυλῆς γερεῖ—γερεῖ.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1818 ὁ ἀγᾶς τῆς Φελλῶς τῶν Καλαβρυτῶν κα-τέστρεψε τὸν προεστὸ Καμινιάλῃ καὶ δι-έταξε νὰ τοῦ πᾶν ἀμέσως τὰ «βασίλικά δοσίματα».

Ὁ Καμινιάλῃς δὲν εἶχε εἰσπράξῃ οὔτε ἓνα γρόσι ὡς τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Οἱ χωριάτες, ὅπως κάθε χρο-

τῆρα ἐμπνευσθ. Ἀπέξω ἀπὸ τὸ κατὰ ἦσαν μερικὰ σακκία γεμάτα ἄχυρα. Ὁ γέρο—προεστὸς γνωρί-ζοντας κατὰ βάθος καὶ κατὰ πλά-τος τοὺς Τούρκους, φράττηκε στὴν τσέπη του καὶ βρήκε δύο γρόσια, τὰ ὁποῖα μετὰ τὸν προεστὸς στὸν κλητῆρα γιὰ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ φορτωθῇ στὶς πλάτες του ἓνα ἀπὸ κεῖνα τὰ σακκία. Ὁ κλητῆρας πέρ-νοντας ἀκόμα καὶ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ οἰκιστοῦ πῶς τὴν ἄλλη μέρα θὰ διπλοσάξονταν τὸ μπαξίστι τοῦ ἐπέτρεψε. Ὁ γέρος φορτώθηκε τὸ σακκὶ καὶ μὲς αὐτὸς πίσω ὁ κλη-τῆρας μπήκαν στὸ κατὰ, ὅπου ὁ τελευταῖος ἄρχισε νὰ τὸν χτυπᾷ ἀ-λύπητα σὺν πλάτες μετὰ τὴ διαφορά ὅτι ἦσαν... φορτωμένους τὸ σακκὶ μετὰ τὰ ἄχυρα.

Σὲ κάθε χτύπημα ὁ προεστὸς ἄ-φηνε καὶ ἀπὸ μιὰ ψεύτικη κραυγὴ πόνου. Ὁ ἀγᾶς ποὺ ἔκανε ἀποπά-νω στὸν δντὰ τοῦ ξαπλωμένου ἐτ-φροῖνονταν καὶ γελοῦσε.

—Ἀχ! Μὴ με σκοτώνῃς, ἀγᾶ μου, φώναξε ὁ γέρο—Καμινιάλῃς. Μὴ με σκοτώνῃς καὶ θὰ τὰ φέρουν οἱ οἰκιστὰς τὰ γρόσια. Ἀχ! Ἀχ! Καὶ ὁ ἀγᾶς ἔξακαρδισμένος στὰ γέλια μετοῦσε ξαπλωμένους σὺν δντὰ τοῦ τὶς ξυλῆς καὶ ὁ κλη-τῆρας χτυποῦσε ἀλύπητα τὸ σακ-κί, ἀντὶ τοῦ ὁποῖου ἔβλαψε ὁ παμ-πόνητος προεστὸς.

Τέλος ἀφροῦ ἔξωφλησε τὸ...χρὸς τοῦ γέρο-Καμινιάλῃς ἀνέβηκε σὺν δὲ φαινόνταν ποντε-νὰ! Φοβερὴ το-κυρία κρατοῦσε ὁ δὴ τὴ θάλασσα. Οἱ χωρια-τοὶ φράνεται θὰ περι-μεναν στὸ Γαλαξίδι, ὥσπου νὰ καλλιτερε-ψοῦν τὸν ἀγᾶ.

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ ΦΑΙΝΤΑ

ΑΥΓΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

Βράστε πολλὰ, ὥστε νὰ γίνουν σκληρά, ἔξῃ ἢ καὶ περισσότερα φρέσκα αὐγά. Ἀπὸ τὰ ξεφλουδι-σέτε τὰ κόβετε στὸ ἑπάνω μέρος, καὶ βγάξετε τοὺς κοροῦς μετὰ προ-σοχή, γιὰ νὰ μὴν σπάσουν τὰ ἀσ-τροκάρδια. Ἀνακατετε κατόπιν τοὺς κοροῦς μετὰ μιὰ πολὺ φιλοκομμένο καὶ μετὰ ἀρετὴ μαγιονέζα. Πικνὴ ὥστε νὰ σχηματισθῇ μιὰ ξιμὴ λεία καὶ σφιγτὴ μετὰ τὴν ὁποία γεμίζετε τὰ ἀστροκάρδια τῶν αὐγῶν καὶ τὰ σκεπάζετε κατόπιν μετὰ τὸ μικρὸ κοι-μῆτι τοῦ ἀστροκαρδίου ποὺ εἶχετε κό-ψῃ στὴν ἄκρην. Κόττετε τὸ μυτερό-νατὸν νὰ στεκοντῇ γιὰ νὰ εἶναι δυ-δια, καὶ τὰ σεθεῖτε μετὰ ὅποια σα-λάτα σὰς ἀρεσεί.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ

εἰς καλὴν τι-θὴν παλαιὰ βιβλία καὶ ὁλόκληροι βιβλιοθηκαὶ. Οἱ διαθέντες τοιαῦ-τα παρακαλοῦνται νὰ μὰς ἀποστεί-λουν κατὰλογον τῶν πρὸς πώλησιν βιβλίων τῶν, ὁδὸς Λέκα ἀρ. 7.

ΤΑ ΠΡΑΙΟΤΕΡΑ ΦΑΙΝΤΑ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Σιγά - σιγά άρχισε νά λήη έμπι-
τευτικά σέ μερικούς άπ' τους πελά-
τες του πώ; ήταν δόκιμος μοναχός σ'
ένα μοναστήρι τής Γενούας καί ότι
ήχε βγή περιδεία γιά νά μαζέψη
νι του Μιλάνου. Τόν συνέλαβαν καί
τόν παρέπεμφαν στήν Εισαγγελία ή
όποια έτσι γιά μία ακόμη φορά διέ-
κοψε τήν καταπληκτική σταδιοδρο-
μία του θρησκολήπου άπαύστως.

— Ζῶν ἀφροσιωμένον

Ενε γνωστό πόσο ὀρισμένα ζωὰ ἀφαινοῦντο στὸν ἄνθρωπο, καὶ πῶς, ὅταν ἔχουν πάσχη, τὸ διαισθάνονται καὶ συμπάσχουν κ' αὐτὰ μαζὺ τοῦ. Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὸ συγκινητικὸ αὐτὸ φαινόμενο, ἀπεδείχθη τελευταίως ἐν τὰ εὐνοούμενα ζωὰ τοῦ βασιλείου τῆς Ἀγγλίας.

Ο Γεωργιος δος έχει ένα γκριπ-
μένη σκυλλάκι φός - τερριέ που το
λένε Σνίπ και ένα θηλυκό παπα-
γάλο τη Αυστραλίας που τον έχει ο-
νομάζει Σαρλόττα.

Ἄπ' τὴν ἡμέρα πού ἀρρώστησε ὁ βασιλεὺς, ἡ Σαρλόττα καθέσται μεγαλοχρὴστὴ στὸ κλουβὶ τῆς, χωρὶς νὰ γνῶσθῃ οὐτε μιὰ ἀπ' τὰ στόμα της, μὲ τὰ μάτια διαρκῶς γυρισμένα πρὸς τὴν πόρτα τῆς βασιλικῆς κρεβατοκάμαρας. Κάθε φορὰ πού ἀνοίγει, ἡ πόρτα κινεῖται ἡ Σαρλόττα τεντώνει τὸ λαλουτάκι της σὰν νὰ προσπαθῇ νὰ ἰδῇ τὸν βασιλικὸ ἀφέντη της. Ἀκόμη καὶ ἔταν τῇ- θύουν κολοχυθόσποροι, πού ἄλλοτε τοὺς ἀγαποῦσε παραπολύ, οὔτε γυρίζει νὰ τοὺς κυτάξῃ.

"Ὅσοι γὰρ τὸν Σνίπ, ἐπειδὴ δὲν τοῦ
 ἐπιτρέπουν ἀπὸ μᾶς στὴν βασιλί-
 αὶ κοσμοδουλοῦντα, στέκεται στὴν
 πύστα τῆς, σὲ σῶσαι προσοχῆς. νύχτα
 μῶσα, καθ' ἑαυτοῦ σ' ἔνα μαζιλαῶν
 πρὸ τοῦ ἔχουν θάλας ἐπιτήδεος ἐκεῖ.
 Σ' ἄλλο τὸ δῆλον διάστημα τῆς ἀρρώ-
 στείας τοῦ βασιλεῖος ὁ Σνίπ δὲν ἔχει
 ἐκεῖ οὐτὲ θῆμα ἀπ' τὴν θῆσι ἐκείνην.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

— Πῶς καθαρίζονται ἡ πολύτιμες
πέτρες

Τὰ διαμάντια καθαρίζονται, ἀν-
τάθηστέ μισή ὥρα μέσα σὲ καθαρό
οἰνόπνευμα. Κατόπιν τὰ τρίβετε μὲ
μαλακὴ βούρσα καὶ ταφίνετε ἐν
στεγνῶσούν. Πρέπει ὅμως νὰ προσέ-
χετε νὰ μὴ πειράξετε καθόλου τὰ
δέσμιό των.

Τὰ μπιρλάντια καθαρίζονται
στα τουνάδα.

Τὰ ὀπάλια καὶ τὰ τυρκοῦναι δὲν
πρέπει ποτὲ νὰ δέσχονται καὶ νὰ
πυρρῶνται. Καθαρίζονται με πρὸς
σοφίαν, με στεγνὸν σιγαρόχαρτο. Τὸ
μαγειρεύονται καθαρίζονται με καθα-
(α)στασιον νερό, μέσα στο ὅποιον τὰ
σῆνουμε ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας καὶ τ
συνανώνουμε με προσοχή, χωρίς κα-
θόλου νὰ τὰ τρώουμε.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εἰς καλή
 αὐτὴν παλαιὰ βιβλία καὶ δόλοκλη
 ροὶ βιβλιοθήκαι. Οἱ διαθέτοντες
 τοιαῦτα παρακαλοῦνται νὰ μὴ
 ἵπποστεύουν κατάλογον τῶν πρὸς
 τὴν αὐτὴν βιβλιῶν των, ὅδὸς Ἀ
 καδρείου, 7.

5000 δολάρια έπηρε 15 εκατομμύρια
προς αποζημίωσιν του. Έτσι ο Φόρ-
ντ φέρεται να είναι μόνος κύριος και χ-
ρὴς τῆς επιχειρήσεως τὴν επέκτει-
ναι, ὥστε σήμερα ν' ἀπασχολῇ
2 δισεκατομμύριο δολάρια. Ἀν-
τίς δὲ εἶνε ἡ μόνη περιουσία τοῦ
Φόρντ. Γιατὶ ο βασιλεὺς τὸν αὐτοκ-
ράτορα, - ἔχει ιδιουκτησίαν πᾶς περι-
ουσίας ἐκατομμύρια ἐκατομμύρια στὸν Ἀ-
μερικανόν ποταμό, στὴν ὁποία καλλιε-
ροῦνται κομμιδένια. Ἐκτὸς τούτου
τὴν Εὐρώπῃ παράγει 8000 ὑπερ-
πληθυσία τοῦ Φόρντ, ἀπ' ὅποια ἀπ-
εργάζονται περὶ πέντε ἀπὸ 80 ἐκατομ-
μύρια δολαρίων καὶ ἐπὶ τῇ συνολικῇ
περιουσίᾳ τοῦ Φόρντ ἀνέγεται σὲ
δισεκατομμύρια δολάρια.

Κατ' ἀντίθεσιν πότες τὸν Κανὼ κα-
τὰ τὴν Πίνωλλον οὐ Φρόδ' εἶνε ὑπερθεο-
νος ποὺ δὲν φέρεται τὸν τίτλο τοῦ Μαι-
κήνα. ποὺ δὲν ἔχρουε κανένα κοινά-
λῃς ἱερουκά ποὺ δὲν ἔχει θυσίαις
ἴσχυε πῶρα κανένα σπουδαῖο πῶς
γιὰ τὴν υποστήριξι ἀγαθοεργῶν σκε-
πῶν. Δέει, βε, ἁδὲν ἔχει καὶ οὐ
τέτοια ποῦματα, πῶς δὲν ἔχει καὶ
οὐτε κανὼν γιὰ νὰ συντάξῃ τὴν δι-
ήγησιν τοῦ, ποῦμα ποὺ ἀνωσιθετικῶς
ἐκφράζεται στὴν Ἀμερικανικὴ κοινω-
νίᾳ!

Στή προσένες θὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους Κροίσους τῆς Γῆς.

ΟΙ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑΙ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΟΝΙΑ

Μέχρι τῶν μέσων τοῦ 16ου αἰῶνος
ἡ Ἰαπωνία ἦταν ἀγνοοῦσα. Ἀστει-
νοι γὰρ τοὺς Εὐρωπαίους. Ὁσπτι-
νὸι νομοί, σπληνίζοντο πρὸς θρησκεί-
αν πολιτικούς λόγους, ἀπαγορεύ-
ον τοὺς «βεβήλους» Εὐρωπαίους
νὰ προσεγγίσουν τὴν μαγεμένην ἀκτί-
τῃ- («Νιπὸν»), ὅπως λέγεται ἀπὸ τοῦ
Ἰάπωνος ἡ χώρα τοῦ ἀνατέλλοντος
ἡλίου.

Μόλις κατά τὸ 1542 ἐπάτησε
πρώτος Εὐρωπαῖοι τῇ γῇ τῆς ὁριζο-
μένης αὐτῆς γῶρας. Ἡ ἱστορία κ
πείσθωσε νὰ διασώσῃ τὸ ὄνομα κ
ἐθτυγμιζόμενου αὐτοῦ θνητοῦ καὶ νὰ
προσάδωσῃ στὴν ἀθανασία. Εἶνε ἐν-
αυτῆς Πορτογάλλος, ὀνομαζόμενος
Ἀντώνιο ντὲ Μότο, τὸν ὁποῖον ἡ μ

νιζ τῶν κυμάτων ἐρριξε ναυαγὸν
 ἄποια ἀπὸ τῆς παραδείσεως γωνίτου
 ἐνδὸς ἀπὸ τ' ἀναρίθμητα νησιά, π
 συγχροστοῦν τὴν Ἰαπωνίαν.

Μετὰ λίγα γούνια, ἐφόσον οἱ αὐτοὶ
 οὐ νόμοι καθίσταντο ἐλαστικώτεροι
 προσήγγισαν καὶ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι καὶ
 καὶ ὡς διάφοροι ἰσοσθένεστοι καὶ

οἱκοὶ περιγηγῆται, οἱ ὅποιοι ἐγνώ-
σαν τοὺς Εὐρωπαίους καὶ στὸν ἄλ-
κόμεν τὸ θαυμασμόν αὐτὸ τόπο τῆς
πῶ "Ἀνατολῆς. Ἐπὶ αἰῶνες ὅμως
λακλήρους καὶ ἀπὸ τοὺς Εὐρε-
παίους αὐτοῦ δὲν εἶχε προσεγγί-
σῃ ἄλλῃ μουσικῇ ὡμορφίᾳ μέσα στὴ
ἀρχαία τοῦ ἐπὶ γαίῳ αὐτοῦ παρα-
τοῦ. Τὰ ἀνάκτορα τῶν Μικαδῶν. Μ

λης κατά τὸ 1872 ἐπετρέπη σὲ εὐ-
 παῖο νὰ πατήσῃ τὰ ἐνδιαίτηματά τ'
 ἀπογόνων τοῦ Ἠλίου. Ἡ ἴστο-
 ρικὴ ἀποθῶρος νὰ διασώσῃ καὶ αὐτοὺς τ'
 εὐτυχισμένους θνητοὺς τὸ ὄνομα καὶ
 τὸ παραδῶσθαι στὴν ἀνάστασι. Εἶνε
 περίφημος περιηγητὴς καὶ μελετητὴς
 λαῶν, φυλῶν, εἰθιμῶν κλπ. κλπ. Χ

τοὺς πύθ θερμοὺς καὶ γενναιοδώρας ὑποστηρικτὰς τῆ Τέχνης. Ἡ «Μετροπολιτάν», ἡ μεγάλη ὄπερα τῆς Νέας Ὑόρκης, στὸν Κάνν ὀφείλει τὴν οἰκονομικὴ τῆς ἀνεξαρτησία, γιατί χάρις σ' αὐτὸν ὑποεῖται καὶ πληρώνει μισθὸν ποσά στὸς καλλιτέχνες πού ἐργάζονται σ' αὐτήν.

Ὁ τρίτος πλοῦσιος τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ἄλλος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Μέλλων, ὁ ὁποῖος σήμερα εἶ

μερικῇ. «Ὅλες οἱ πετραλοιοπηγῆς τῆς Περαῖ, τῆς Χιλῆς καὶ τῆς Ἀργεντινῆς, ἀνήκουν στὸν Ρόκφελερ, στὴ δικτατορία τοῦ Ἰσπανισμοῦ καὶ σ' Πάνα ἔχει περισσότερα ἀπὸ 30 πετραλοιοπνεύματα πηγάδια. ἐκ τῶν ὅπου καθένα ἔχει ἀξία 1500 μέχρι 20000 δολларίων. «Ὅταν τὸ 1916 σ' ἔνα ἀνθρακωρυχεῖο τῆς Τρινιταντὲν ἔβρεται ἐκ μὴ ἀνεργία καὶ 26000 ἐργάται γενναίως ἐπὶ τὴν δουλειά, ἐπει-

από το εισόδημά
 του, έχει 200.
 000 δολάρια εισό
 σόδημα, ό τέταρ
 τος, ό τραπεζί
 της Μόργκαν, ει
 ναι πολύ πλουσι
 ωτερος από αυ
 τόν, γιατί έχει
 περισσότερα 100
 εκατομ. δολλα
 ρίων αλλά και
 αυτού ή περιου
 σία ειναι μηδαι
 νή προστά στην
 περιουσία του
 Τζων Ρόκφελ
 λερ, του βασιλέ
 ως του πετρελαι
 ου, του όποιου ή
 περιουσία ειναι
 τόσο μεγάλη ώσ
 ται ειναι αδύνατο
 νή υπολογισθή
 σε τί ποσόν ά
 νέρχεται. Ένας
 γνωστός οικονο
 μολόγος, ευρί
 σκόμενος μία φο
 ρά στην Νέα
 Υόρκη, ειπε πη
 σχετικώς με τόν
 Ρόκφελλερ:
 «Στην Νέα Υ

ρία δέν τους έ
 πλήρωναν καλά.
 ό Ρόκφελλερ δι
 τάξε άμέσως
 διακοπή ή έκμε
 τάλλευσις των
 μεταλλείων αυ
 τού, τό όποιον
 αντιπροσώπευε
 να των 60 έν
 τομυρίων δολ
 λαρίων, και μέ
 γισι σήμερα
 έχει άφίσει έστ
 νεκρό και ό
 μετάλλευτο. Κ
 τα τους υπολο
 γισμούς των Άγ
 γλων οικονομολ
 γων ή περιου
 σία του α
 που αυτοι ανε
 χεται σε δέκα
 εκατομ. δολ
 λαρια. Πού τό
 φανταζόταν αυ
 το πότε ό έ
 κρος λουστράχος
 ο οποίος κατα
 τό 1800 - 1870
 στεκοταν σε μι
 γεφυρά του Κλί
 βλαντ και που
 σήκωνά έα

ἡ ἀρχὴ δὲν μπορεῖ
καταγεῖν νὰ κἀνὴν
οὕτω ἕνα ἔθνος
χωρὶς νὰ πλη-
ρωσῇ φῶς στὸν
Ρόκφελλερ. Καὶ
οἱ σὺλς τῶν
παπουσιῶν, ποὺ
τρίβονται, δι-
κούν κέρδus στὸν
Ρόκφελλερ, καθὼς
ἡ ἀρχαὸς, στὴν
οὗσα πᾶσαι κα-
νεῖ. "Ἀν πᾶν κανεῖς
σ' ἕνα ἔθνος
τόσο καὶ παραγγε-
λαιο ἕνα αὐτὸ. πᾶ-
ν ὁ Ρόκφελλερ θὰ
ὠφεληθῇ, γιατί
ἔ-
χει τὸ μονοπώλιο
τοῦ ἑμπορίου τῶν
αὐτῶν σ' ὅλες τὰς
Ἡνωμένες Πολι-
τεῖες. "Ἐκτός ἀπ' αὐτὸ
ἄλλο, ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἑκατομμυρίων
λαμβάνει πο-
σοστὰ (5 ο/ο) ἀπὸ
περισσότερα τῶν
600 ἑταιρειῶν τῆς

Πραγματικῶς τὰ ἐργαστάσια καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τίς ὁποίας κυριῶς τοῦ μέτοχου εἶναι ὁ Βόρκαλλερ, βρίσκονται ἐξαρτωμέναι πρὸ 80 ὥστε τοῦ κόσμου, ἰδίως δὲ πρὸ τῆς Νότιο Ἀ-

προϊστάμενοι του
των συνέστησαν
πρόν Κάρνετζι τον
ιδιοκτήτη των ερ-
γοστασίων. Τότε ο Σθάντ Γλαβ-
έρ ανώτερη όσει, το στάδιο του α-
νδρα και σε ηλικία 39 ετών ήταν ψυ-
χιστής των σπαρδιασμένων Χαλκυ-
βουργικών εταιρειών της Αμερικής.

Ο έδωσός, ο τραπέζιτης Βάντης, απίλη λογαριάζεται ότι έχει 2.000 εκατομμύρια δολάρια περίπου και έτσι ο έδωσος, ο Φλωράνης Ζιγχιρίλης, γνωστός ιδιοκτήτης του μεγάλου Βασιλιέ «Ζιγχιρίλη Φόλις» θεωρείται ο πλουσιότερος των χωματάρων θύλου του τόπου. Έκείνο που είναι αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι ο Ζιγχιρίλης διατηρείται στην μεγάλη του επιτυχία την τελευταία στο δέν ξκανε ποτέ συναλλαγές με κανέναν, αλλά πάντοτε «πρώτα» να βελτιώσει την επιχείρησή του μόνος του. Ο Ζιγχιρίλης ένας «εστέραν» είναι κάποτε «είνε προτιμώμενα θέατρα. Ένας δημοσιογράφος, ο Ζιγχιρίλης, να διαβάσει πολλά ξένα άρθρα και ένας ηθοποιός δεν πρέπει ποτέ να μιλάει για μη μνηστή το παίξιμο άλλων ηθοποιών».

Οὐ δὲ τὼ αὐτοὶ πλούσιοι πρὸς ἀναφύ-
στα πᾶρα πάνω, ζῶν ὅλοι στήν Νέαν
Ἰερουσαλὴμ. Ὁ γνωστότερος ἀπὸ τοὺς ἄλλοις
πλουσίους πρὸς ζῶν στήν Ἀμε-
ρική, εἶνε ὁ Χένρυ Φόρντ, ὁ ἰδιοκτή-
της τῆς γνωστῆς μάρκα· τῶν αὐτοκί-
νων πρὸς ἔχουν κατακτήσει ὅλον τὸν
κόσμον.

Ἡ ζωὴ τοῦ Φοῦδ εἶνε πολὺ γνωστὴ
 ὅσοι γ' αἰζῆν ν' ἀνάμμε ἰδιαιτέρως
 ἔσπευ γὰρ αὐτῇ. Ἐκείνη πὺν δὲν εἶ-
 ῖτο τόσο γνωστὴ, εἰς ὅτι παρὰ δι-
 δουλείας τοῦ Φοῦδ δὲν πῆγαν ἀ-
 ῖτο καλὰ καὶ ὅτι οἱ περισσώτεροι ὁ-
 οῦ τοὺς μετῄχους εἶχαν ἀποσυρθεῖ. Τῷ
 δέκατο χρόνῳ μετὰ τὴν ἰδρυσαί-
 κειναιεὶς ὅλοι - ὅλοι οἱ μέτοχοι πε-
 ραν μόνον ἐπῆν. Μετὰ αὐτὴν δὲ

...ωπως η επιχείρησις εβαλτινωθη
...του σημειου, ώστε ο Φόρδ αγοράσα
...να του όλες τις μετοχές αντί 80
...ατομωμενών δολλαρίων. Έτσι, ένας
...δους μετόχους. Έτσι, ένας
...είμς Κούτσον, ο γερουσιαστής
...είμς 2500 δολλάρια, επήρς για
...ακωρήσι τις μετοχές του 35 εκατομ
...ια δολλάρια, οι δε αδελφές του οι
...είες είχαν μόνον 100
...λάρια στὸ μεριδί
...ἀποζημιωθ
...260 χιλιάδες δολλά
...Ο δικηγόρος Άν
...του όποιου τό
...ἀνήγαγο σε

δείχνει φανερά πόσο εύκολο είναι να
 κάνει κανείς στην 'Αμερική μεγάλη
 περιουσία, αρκεί να έχει όρεξη γι'
 αυτό. 'Ο Σάμιουελ στην αρχή ήταν εισ-
 πράκτης σ' ένα λεωφορείο - αμάξι -
 πρώτα έγινε υπάλληλος σ' ένα μπα-
 καλόκι και τέλος πήγε ως εράγγας
 σ' ένα εργοστάσιο χαλυβουργίας, ο-
 που κέρδιζε ένα δολάριο την ημέ-
 ρα. Τότε του πέρασε η ιδέα να κάνει
 ένα δικό του εργοστάσιο και με-
 τεί εργασία του να κλέβει σ' αυτό
 και να μελετά τα διάφορα είδη το-
 γκαλύβας. 'Ετσι υπόρρεσε να επεκταθεί
 με ειδικότητα και να φανή τόσο χρή-
 σιμος στο εργοστάσιό του.

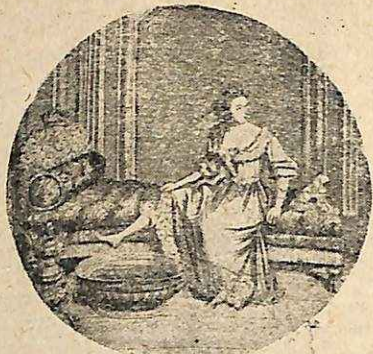
Ὁ Ρόκφελλερ χωρὶς τὴν περσοῦκα του

ΑΙ ΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εἰς
τιμὴν παλαιὰ βιβλία καί
ροὶ βιβλιοθήκῃ. Οἱ διαδ
τοιαῦτα παρακαλοῦνται
ἀποστείλουν κατάλογον τῶ
πώλησιν βιβλίων των, ὁδδ

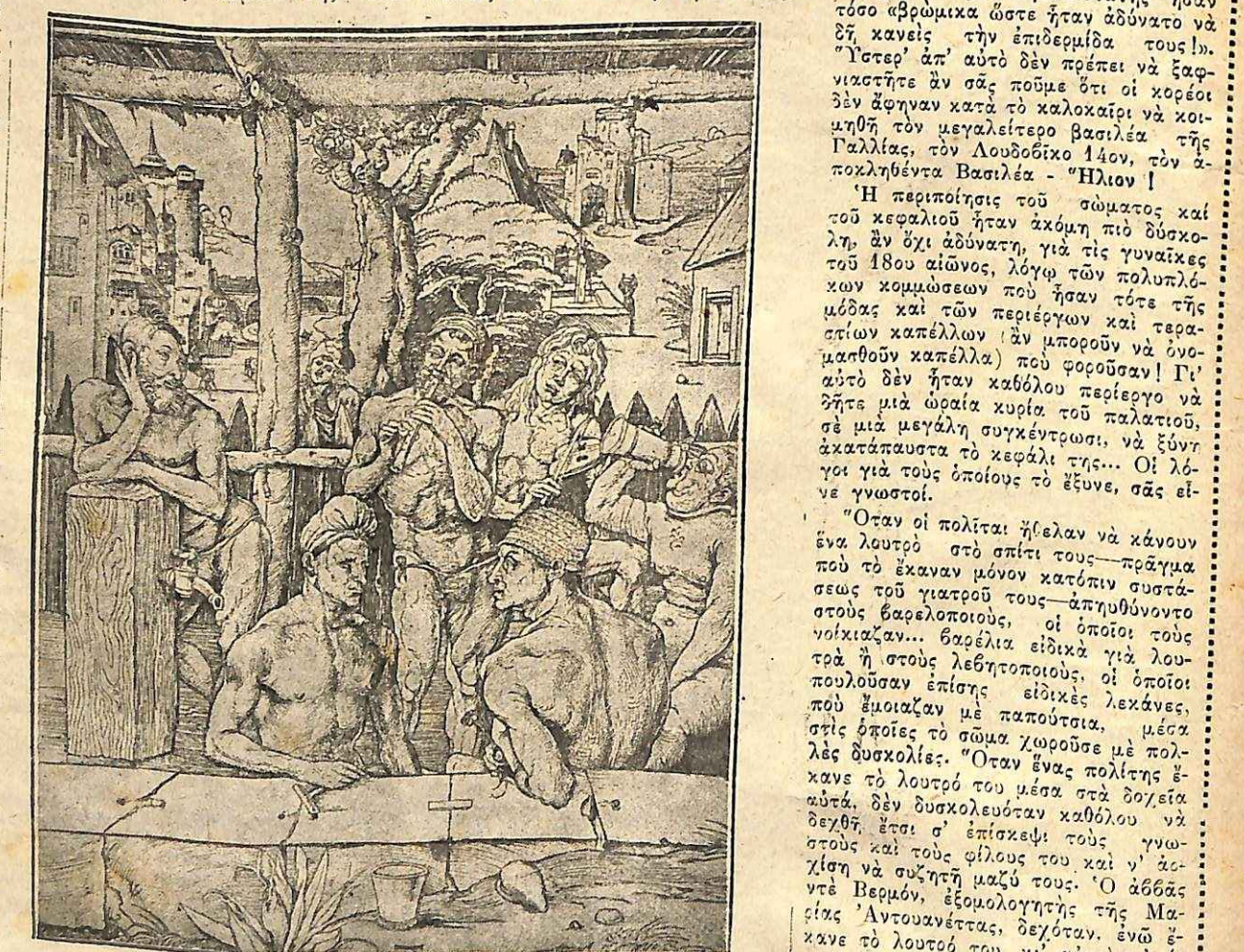
ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Ο τελάλης που άνηγγελε το άνοιγμα των λουτρών. «Τό κυνήγι, τό πικινίδι, τό λουτρό και τό πιστό...». Ήδη και καθαριότης. Τά χέρια της Μαρκαρίτας της Νεβάρρας και της Χρηστίνας της Σουηδίας. Ένα περίεργο εγχειρίδιο διεισινής. Ο φόβος και ο τρόμος του νερού. Η άδελιογίτης των λαμπρών ευγενών. Οι κορέσι του βασιλέως Ηλίου. Η κυρίες που... ζυνόντουσαν στις συγκεντρώσεις.

Φορα αναθήματα εκ μέρους της εκκλησίας, τα έκαναν ύστερ από λίγον καιρό να χάσουν την πελατεία τους. Και έτσι ενώ η ήθικη εθρίαβεσε, η καθαριότης των ανθρώπων επήγε περίπατο... Οι άνθρωποι έζωνήσαν όλο κι μόνο τα λουτρά, αλλά και αυτό τό νερό και κατέληξαν στο τέλος να μην πλένονται ούτε και στο σπίτι τους.

Έναν εϋθυμο διάλογο τον όποιο συνέθεσε η ίδια η βασίλισσα Μαργαρίτα της Ναβάρρας, λέει μ' άφέλεια και άπλοότητα σ' ένα φίλο της. δείχνοντάς του τά χέρια της: «Βλέπετε αυτό τά χέρια; αν και έχω να τά πλύνω όχτώ ημέρες, στοιχηματίζω ώς τόσο ότι είνε πιο καθαρά από τά δικά σας!...»

Έτσι, βλέπουμε μία τρομερή αντίθεση κατά την περίοδο της Ανα-

Ένα δημόσιο λουτρό στο Αϊξ-λα-Σαπέλ, κατά τον 15ον αιώνα (Κοινοβούτο του μεγάλου ζωγράφου Ντενέρ)

γενήσεως, μεταξύ της λαμπράς εξέλιξης των τεχνών και των γραμμάτων και της κτηνωδούς σχεδόν ζωής των ανθρώπων, οι όποιοι συγκαταλάττονταν στην καθαριότητα με τά γνωστά ζώα της παραβολής του Α-πάντου Υιού.

Μά, αντί με την πάροδο των αιώνων και την εξέλιξη του πολιτισμού το καθό αυτό να σμαρτάγη, απεναντίας κατά τον 17ον και τον 18ον αιώνα έφτασε στο κατεχόρφο. Ο πρό-

Από τό νερό αυτό, πρέπει να τραβήξω δυο-τρεις ρουφηξίες με τη μύτη για να την καθαρίσω και να την ανοίξω...

Καθώς βλέπετε, ο συγγραφέας του βιβλίου αυτού μιλάει για όλα και μόνο για πλύσιμο του προσώπου και του σώματος δεν κάνει περιγραφή. «Τό λουτρό είνε δικαιο να προσθέσουμε εδώ, ότι οι ευγενείς έτρεφαν κάθε πρωτό τό πρόσωπό τους με δαμπάκι μουσκεμένο στο οινόπνευμα και άρωματισμένο. Έπίσης ένα είδος χρέμας

ήταν πολύ της μόδας εκείνη την εποχή. Μά η χρήση του νερού έθεωρείτο ως μεγάλη άπνοησία. Νόμιζαν ότι, άμα πλενόταν κανείς με νερό, έχανε την επιδερμίδα του πολύ ευαίσθητη στο κρύο κατά τό χειμώνα και στη ζέση το καλοκαίρι.

Απ' αυτό είνε όλοφάνερο ότι ευγενείς και οι άστικοί των αιώνων αυτών έκρυβαν κάτω απ' την έξωτερική τους λαμπρότητα πολλές έσωτερικές άδελιογίτες και σ' άρώματα με τά όποια ραντίζόντουσαν ήταν ζήτημα να κατούρωναν να σκεπάζουν άλλες ύποπτες και άηδίες μυρωδιές του σώματός τους. Η κυρία ντε Μοντεβίλ περιγράφουσα την άφιξη της βασίλισσας της Σουηδίας Χρηστίνας στο Παρίσι, αναφέρει μεταξύ των άλλων ότι τά χέρια της Μεγαλειότητάς της ήταν τόσο άβρώμικα ώστε ήταν άδύνατο να δώ κανείς την επιδερμίδα τους!.

Έστερ απ' αυτό δεν πρέπει να ξεχνάσμετε αν σας πούμε ότι οι κορέσι δεν άφηναν κατά τό καλοκαίρι να κοιμηθώ τον μεγαλειότερο βασιλέα της Γαλλίας, τον Λουδοβίκο 14ον, τον άποληθέντα Βασιλέα - «Ηλιον!»

Η περιποίηση του σώματος και του κεφαλιού ήταν ακόμη πιο δύσκολη, αν όχι αδύνατη, για τίς γυναίκες του 18ου αιώνα, λόγω των πολυπλόκων κομμώσεων που ήταν τότε της μόδας και των περιέργων και τερασίων καπέλων (αν μπορούν να ονομασθούν καπέλλα) που φορούσαν! Γι' αυτό δεν ήταν καθόλου περίεργο να ζητά μία ωραία κυρία του παλατιού, σε μία μεγάλη συγκέντρωση, να ζύνει άκατάπαυστα τό κεφάλι της... Οι λόγοι για τους όποιους τό έζυνε, σας είνε γνωστούς.

Όταν οι πολίτες ήθελαν να κάνουν ένα λουτρό στο σπίτι τους—πράγμα που τό έκαναν μόνον κατόπιν συστάσεως του γιατρού τους—άπιθυμούντο στους βαρελοποιούς, οι όποιοι τους νοίκιαζαν... βαρέλια ειδικά για λουτρά ή στους λεβητοποιούς, οι όποιοι πουλούσαν επίσης ειδικές λεκάνες, που έμοιαζαν με παπούτσια, μέσα στις όποιες τό σώμα χωρούσε με πολλές δυσκολίες. Όταν ένας πολίτης έκανε τό λουτρό του μέσα στα δοχεία αυτά, δεν δυσκολευόταν καθόλου να δεχθώ, έπει σ' έπίσκεψή τους γνωστούς και τους φίλους του και ν' άκούση να συζητή μαζί τους. Ο άββας ντε Βερμούν, έφορολογητής της Μαρίας Άντουανέττας, δεχόταν, ενώ έκανε τό λουτρό του, και αυτός ακόμα τούς ύπουρους και τούς επισκόπους. Τό ίδιο συνέβαινε και με την περίφημη Μαρά της Γαλλικής Έπανάστασεως, οι όποιοι, επειδή έπασχε από κάποια άρρώστεια του δέρματος, έγραφε τά άρθρα του για την εφημερίδα του την ώρα που βρισκόταν μέσα στο λουτρό του. Μέσ' στο λουτρό του μάλιστα έδοιογονήθη από την τουρκική νέα Καρόλotta Κορνταί, η όποια, προκειμένου να παραμασπορήσει τό έγκλημα της, που είχε ζητήσει ίλιμνότερα άκούσι για να τό άνακινώσθώθεν διάφορα σχέδια των βασιλευσώνων.

Πολλές φορές τότε οι άνθρωποι έλούζοντο και κατά όμίλους. Ο πρό-

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΤΥΠΟ

Η ζωή και ο θάνατος του επισκεπτηρίου

Η διεύθυνσις των Παρισινών Ταχυδρομείων άνεκόνισσε ότι, κατά τις τελευταίες γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, ο αριθμός των επισκεπτηρίων τά όποια έταχυδρομήθησαν, στην γαλλική πρωτεύουσα, δεν έφθασε ούτε τό ένα χιλιοστόν του αριθμού των επισκεπτηρίων που έταχυδρομούντο άλλοτε, μέχρι του 1920. Κάθε χρόνο η ποσότης ελαττώνεται. Φαίνεται δε απ' αυτό ότι τό επισκεπτήριο, τό απλό και πρακτικό αυτό χαρτάκι, που τό χρησιμοποιούσε κανείς αντί έπιστολής, αντί κάρτ - ποστάλ κλπ. τείνει να εκλείψει έντελώς. Οι άνθρωποι της εποχής μας εγκαταλείπουν ένα - ένα τά παλαιά πράγματα και ζητούν διαρκώς νέα. Και τό επισκεπτήριο είνε πια, αρκετά παλιό. Έδωσέμινε περίπου επί διακόσια χρόνια.

Τά επισκεπτήρια πρωτοβγήκαν στις αρχές του 18ου αιώνα και ήταν τότε αληθινά θαύματα τέχνης. Η-σαν χαριτωμένες μινατούρες που τις έφαιναν οι διασημότεροι καλλιτέχναι της εποχής, όπως ο Κεσσέν, ο Μορώ, ο Έτιζεν και πρό πάντων ο Ζαν Μισσέλ Παπιγιόν, οι όποιοι επάνω στα μικρά εκείνα κομμάτια του χαρτονιού έζωγράφιζαν άριστουργηματικές άλληγορικές εικόνες.

Η Γαλλική Έπανάστασις καθήργησε τά επισκεπτήρια γιατί τά εχαρακτήρισε ως δημιουργήματα του άπολυταρχικού καθεστώτος.

Όταν έγκαθιδρύθη τό Διευθυντήριο τά επισκεπτήρια επανήλθαν και πάλι στην ημερησία διάταξη. Έίδιος δε έκαίναν πολύ της μόδας την εποχή της Αυτοκρατορίας του Μεγάλου Ναπολέοντος, όπότε, οι τότε άριστογράτε, ζωγράφιζαν επάνω στα επισκεπτήρια τους, κατά γενικών κανόνων λαμινικές εικόνες.

Κατά τό 1830, την εποχή δηλαδή του Ρωμαντισμού, τά επισκεπτήρια έφεραν επάνω τους ζωγραφισμένες ρομαντικές εικόνες—πάντοτε κωμωδούσαν έρεπινούντων μεσαιωνικών πόντων, προγοδασπώνων κτλ.

Έως τότε τά επισκεπτήρια χρησιμοποιούσαν μόνο οι άριστογράτε και οι πολλοί πλούσιοι, έκείνοι δηλαδή που μπορούσαν να πληρώσουν ζωγράφους για να ζωγραφίσουν επάνω σ' αυτά εικόνες.

Μετά την δεύτερα όμως Γαλλική Έπανάστασις, χάρις και στη χρησιμοποίησις των τυπογραφείων, τά επισκεπτήρια έδομηκατοποιήθησαν. χρησιμοποιούσε όλους ο κόσμος τυπικά, άπλοποιημένα, στην αρχή ή με ένα λουλούδι στην άκρη ή με το

τογραφία του κατόχου και έπειτα σέτα έντελώς με τό όνομα και την ιδιότητά του κατόχου των, όπως δηλαδή γίνεται και σήμερα.

Όστόσο μερικοί λαοί της Νοτίου Αμερικής και πρό πάντων οι Ιάπωνες διατηρούν ακόμη και σήμερα την συνήθεια των πολυτελών επισκεπτηρίων, όπως τά του 18ου αιώνα. Στην Ιαπωνία τά επισκεπτήρια είνε πιστά άριστογράμματα.

Η λογοκρισία των θεάτρων

Πολλές φορές στην Ελλάδα παραπονιόμινε γιατί εφαρμόζεται λογοκρισία στις κινηματογραφικές ταινίες, πολλές απ' τις όποιες απαγορεύονται για τον ένα ή τον άλλο λόγο. Και όμως η λογοκρισία στις κινηματογραφικές ταινίες εφαρμόζεται σε όλα σχεδόν τά Κράτη της Εύρώπης και με περισσότερη μάλιστα αστυρότητα στην Γαλλία, στην Άγγλία, στην Γερμανία και την Ιταλία.

Πρό λίγων εβδομάδων στη Γαλλία, η λογοκρισία άπηγόρευσε να παιχθώ μία ταινία μόνο και μόνο έ-

πειδή μία σκηνή της είχε κινηματογραφηθώ μέσα στην Βουλή. Άλλά και προτού εμφανισθώ ο κινηματογράφος, όλα σχεδόν τά Εύρωπαϊκά Κράτη είχαν—όπως έχουν άλλως τε και σήμερα— λογοκρισία στα θεατρικά έργα.

Πρό είκοσι περίπου έτών όταν ο γνωστός γάλλος συγγραφέας Αρμάνδος Ντενέρους έγραφε τό περίφημο έργο του «Ο Μάτσο» ή λογοκρισία δεν επέτρεφε να παιχθώ.

Και έρωτε γιατί; Διότι στον αντίπαλο ενός ύπουρικού γραφείου, όπου έβλασσε το υπόθεσις, ένας απ' τού-το έρωας του έργου έδινε έναν μπάτσο σ' ένα βουλευτή.

Όταν έμαθε την απαγόρευσις ο Ντενέρους πήγε στα γραφεία της λογοκρισίας και ζήτησε να μάθω την αιτία.

Διότι δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να γελιοποιήται η κυβερνήσις, του άποκρίθηκε ο διευθυντής, φωνή γελοιοποιήται ή κυβερνήσις, φωνή γελοιοποιήται ή κυβερνήσις, φωνή γελοιοποιήται ή κυβερνήσις.

Με τό γεγονός ότι μπατσίτζεται ένας βουλευτής της κυβερνητικής παρτάξεως.

Ο Ντενέρους χαμογέλασε πονηρά και—τό μπορούσε να κάνει καλύτερο— έειπε:

Μά δεν είνε καθόλου της κυβερνητικής παρτάξεως. Τούναντιον μάλιστα. Είνε της αντιπολιτευσεως.

Αυτό δεν τό έζωονε.

Τότε (ά βάλλω να λέη σε μία στήλη) ένας απ' τούς έρωας, ότι ο βουλευτής είνε αντιπολιτευσευός.

Αν ήντιν έτσι, τότε θα έγκρίνοντο να παιχθώ.

Και μόνον έτσι έπαύθηκε τό όνομα του Ντενέρους.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Παρακαλούνται οι άναγνώστες οι όποιοι ζητούν συμβουλές από τον Ιατρό να άναφέρουν την ηλικία των, την κρίσιν των, αν είνε έγγαμοί ή άγαμοί, και ποίου είδους βίον διέκουν, να είνε λακωνικοί και να μη παραλείπουν καμμία χρήσιμον πληροφορίαν.

Αίδα Ε. Μ. Μ. Θεσβινίκη.—Πρωτοφανής όσον και άδικαιολόγητος άπαισιοδοξία διαπνέει απ' άκρου εις άκρον την έπιστολήν σας. Τό ότι έχετε ταχυκαλίμιν δεν σημαίνει ότι είνε και φαρδιοπαθής. Σας παραπέμπω εις την πρόσ την δίδα Καίτην Μ. άπάντησή μου, δημοσιευθείσαν εις τό ύπ' αριθ. 121 φύλλον της «Οικογενείας» της 6 Ιανουαρίου.

Καν Κ. Θ. Λάρισσαν. Σας συνιστώ τό μουρνεύεσθαι τον όποιου διά κάμνη χρίσιν ή μικρά κόρη σας καθ' όλην την χειμερινή εποχήν. Έπιπροσθέτως θα λαμβάνη 2 κοχλιαρά κομπίστας την ημέρα εκ του κατόπι φαρμάκου.

Sirap iodate de fer 200gr
Glycerophosphate de soude 1
de chaux) άά 3.

Αίδα Μ. Μ. Ένταθα.—Κατά της παχυσαρκίας δεν υπάρχει φάρμακον. Μόνον εκ της διαίτης δύναται ν' άπομένη ης ικανοποιητικά άποτελέσματα. Αυστυχώς ο χώρος της παρούσης στήλης δεν επιτρέπει την ανάπτυξη του ζητηματος τούτου.

Κον Άνδρ. Π. Καλάμας.—Είνε λίαν συχνά αι άσθενήσαναι και τά άποστήματα κατόπιν άνέσεων τάς όποιάς εξετάσαντες μη λατρώ (νοσοκομιοί κλπ.). Η ύποδόριος έννεσις δεν είνε τι τό άπλούς, ως νομίζουν πολλοί, διότι, άπαιτεί προφυλάξεις τάς όποιάς μόνον ο Ιατρός είνε εις θέσιν να γνωρίξη καλώς και να λαμβάνη. Πλέον ή άπας είδων διαφόρων τοιούτων έρασιτέχνων να βράζουν άπλως την βελόνην έντός κοχλιαρίου και επ' ελάχιστα μόνον λεπτά, περί δέ της σύριγγος να μη ένδιαφέρωνται καθόλου. Τά άποτελέσματα της τακτικής ταυτης σεις είνε εις θέσιν να γνωρίσετε, ως παθών.

Κον Άπ. Τσιμ. Ναυπλίου.—Σας παραπέμπω εις ειδικόν οφθαλμολόγον εις την άρμόδιότητα του όποιου ύπάγεται η περίπτωσίς σας.

Αίδα Γ. Γ. Καβάλλαν.—Πρόκειται περί άτονικής δυσπενίας συνεπεία της γλωσσοσεως. Κατά της άνορεξίας θα λαμβάνετε 25 σταγόνας έντός λίγων ύδατος πρό των γευμάτων, εκ του κατόπι φαρμάκου.

Teinture de quinquina
de gentiane
de huiubarbe
de aloes
de noix vomique

Καν Μαγ. Γ. Ένταθα.—Η χρονία δυσκολιότης όφείλεται ως επί τό πλείστον εις αδράνεια του παχέος έντέρου. Σας συμβουλεύω να προτιμάτε τάς φυτικές τροφάς ίδιως δέ τά λαχανικά και τά φρούτα. Τά κρέατα, τά φάρμα θα χρησιμοποιήτε μετριώτατα. Φαρμακευτικώς θα λαμβάνετε 1-2 καταπότια, την εσπέραν πρό της κατακλίσεως εκ των κατωθι:

Extrait de cascara 0,10 cont.
Podophyllin 0,03
Extrait de belladone 0,01
Pour 1 pilule No 20

Κον Άλ. Κ. Θεσβινίκη.—Η βουβοκοιλία δεν θεραπεύεται διά των κηλεπιδέσεων, άλλ' απλως συγκρατείται προσορίων. Η οίσινη θεραπεία ταυτης επιτυγχάνεται μόνον δι' έγχευήσεως, την όποιαν και σας συμβουλεύω να ύποσχητε.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Για τα χέρια.

Τώρα με τό κρύο τά χέρια χαλουν εύκολα, τό δέμα των μελανιάζει και ξεραώνει. Πρόκειται λοιπόν να τά έχουμε πάντα ζεστά. Όχι όμως και να τά ζεσταίνουμε στη φωτιά, γιατί τότε είνε πού κινδυνεύουν να πάθουν χειρότερα.

Όταν ο καιρός είνε πολύ ψυχρός, να βγαίνετε έξω φορώντας γάντια ντινυμπλωμένα από μέσα με βάτα. Όταν δε μένετε στο σπίτι, να κινείτε και να γυμνάζετε τά χέρια σας, και να τά τριβείτε συχνά. Έάν τό δέμα των χειρών σας έχει ξεραθή και σκάσει από τό κρύο, τριβετέ τα πρώι και βράδυ με την έξής λουσιόν:

Bau de roses	150 grammes
Glycerine	
Tannin	30
Borax	1

Για τα ούλα

Έάν ματώνουν συχνά τά ούλα σας, πλύνετε τό στόμα σας με ύσσην δόσιν ούζου, χυμού λεμονιού και βορασμένου νερού.

Για τα χείλη

Αν θέλετε να έχετε χείλη κόκκινα και ζωηρά, αλείφετέ τα δύο φορές την ημέρα με λίγο βάμμα βενζόης και κατόπιν με γλυκερίνην.

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΔΑ

Η Α. Μ. Η ΜΟΔΑ

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΣΩΜΕ

ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΠΕΝΘΟΥΝ

ΦΟΡΕΜΑ ΑΠΟ ΒΕΛΟΥΔΟ

ΕΝΑ ΚΟΜΨΟ ΦΟΡΕΜΑ

Φόρεμα από κρέπ-μυροκαίν μαύρο. Γαυρίζεται στο νεκρολίτ και στα μανίκια με λίγο κρέπ-ζωρζέτ άσπρο, και με γκαλόν από μαύρα θαμπά μαργαρίταρια.

Άλλα μαύρα γκαλόν σχηματίζουν σ' αυτό μια ιδιόρρυθμη ζώνη.

Η φούστα φαρδύει στα πλάγια με πιέτες.

Φόρεμα από βελούδο μαύρο με κορσάο σταυρωτό γαυρίζομενο μ' ένα μεγάλο εσβέρ δεξιά και με ζιλέ από κρέπ ζωρζέτ άσπρο.

Η φούστα είναι πιδ μακρὰ άριστέρα. Τό εσβέρ του κορσά-ζου έχει ντυμπλέρ από κρέπ-ζωρζέτ άσπρο.

Φόρεμα από τοούλι γίνονται με ίσια κορσάα και πλατείες φούστες με αλλεπάλληλα και άνισα βολάν.

Φορέματα από μαύρο σατέν το όποιον είναι τόσο άν - δόχη εφέτος, γαυρίζονται στην τάγια, πίσω, ή στο πλάγι, με φλόγκους μεγάλους με πολύ μακρού πάν, από πλατεία κορδέ-λα μαύρη, και κορδέλλα πράσινη, ά-νάμικτες.

Τά ντεκολτέ είναι πάντοτε πολύ πιδ άνοιχτά πίσω στην πλάτη παρ' όσον άνοιχτά, και άν άκόμη τό φό-ρεμα είναι από κρέπ. Τό χρώμα του εί-νε όμοιο με τό χρώμα του φορέματος, ή πιδ άνοιχτό άν θέλετε, ή πιδ σκού-ρο, αλλά πάντοτε του αούτο χρώμα-τισμού.

Πολυτελή βραβύνα επανωφόρια γίνονται από λαμ έγκρουστέ με μπάν-τες από βελούδο, κεντημένες με μαρ-γαρίτάρια.

Όμοια βραβύνα φορέμα γίνεται από βαντέλλα άσημένια επάνω σε μαύρο ή άσπρο σατέν, ή όποιος μία

Κομψό φόρεμα από κρέπ-σα-τέν μαύρο για τό άπόγευμα. Η φούστα γίνεται με άμπισμάν επάνω, και τό κορσάο συμπλη-ρώνεται μ' ένα μπολερό που κλείει εμπρός μ' ένα φιδύκο.

Άκρη είναι κεντημένη με μονόγραμμα άσπρι με τό χρώμα του φορέματος. Κοστούμια για σπες και για τα από λαινά.

Όμοια άναμπλ, για σπες ή τα-ξείδι γίνεται από λαινά κεντηγιέ άσπρο και καφέ, ή άσπρο και πρά-σινο.

Επανωφόρια για έκδρομες ή τα-ξείδια γίνονται και από χονδρό λαί-να ή από λαίνα κεντηγιέ άσπρι ή πρά-σινο. Συχνά τα επανωφό-ρια αυτά συμπληρώνονται πίσω στη-πλάτη με μία φορδεά πελερίνα άρ-κετά μακρά, ή όποια προσαρμόζεται κάτω από τον γιακά του επανωφό-ριου.

Στά κοστούμια των έκδρομών πρέπει να είναι άσπρι ή γραβάτα, ή εσάρπα, ή ζώνη, τό μαντήλι άκόμη και τό άνθος. Υπάρχουν άγνή επίτη-δες για τέτοια κοστούμια από δέρμα, δύο χρωμάτων, καθώς ύπάρχουν και είδικες αγκράφες για την ζώνη, από γυλίνα ξύλινα διαφόρων χρωματι-σμών ή και αχρωματίστα, αλλά πάν-τοτε σχηματίζονται με πολλή τέχνη, ά-σπρι με τις ξύλινες αγκράφες.

Τά ξύλινα αυτά κοσμήματα τά ό-ποια είναι πολύ πιδ κομμά είνε όμοια άπ' ότι θά τα φαντάζεσθε και τά ό-ποια ταίριάζουν τόσο, με φορέματα από λαίνα ή από βελούδο, ή από μαύρο ή άσπρο σατέν, ή από μαύρο ή άσπρο κρέπ.

Τά μακρού και στενά μανίκια πολλών άπογευματινών φορεμάτων κλείνουν κάτω με κομπιτά.

Φορέματα από καπ άγνίζονται με γκαλόν από κρέπ, ή όποιος μία

Η Μενταίν

Προληθευταί της Α. Μ. του
Βιολέως της Αγγλίας.

BOVRIL

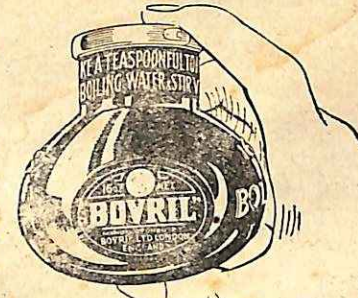
(ΜΠΟΒΡΙΑ)

Τό υπέροχον Δυναμωτικόν

διεγείρει τρέφει και κρατύνει άνευ
πεπτικῶν προσπαθειῶν.

Ἡ δύναμις τοῦ
Βωδινου εὐρί-
σκεται εἰς τό

ΜΠΟΒΡΙΑ

VITAGON

* SANITAS *

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ
ΤΟ "ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"
ΤΟΥ 1929

ΕΚΛΕΚΤΑ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ

ΡΟΓΙΑΛ ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ

ΕΙΝΕ ΤΟ ΠΙΔΕΘΔΕΣ ΠΡΟΖΥΜΙ ΔΙΑ ΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥΤΟ ΤΩΝ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

Επί πεινήντι έτη και πλέον είνε τό «φαβορί» όλου του κόσμου. Η άγνότης, τό ύγιει-
νόν και ή προς αυτό έμπιστοσύνη του κοινου, είνε πασίγνωστα είς όλας τάς άγορανομικάς
άρχας, ιατρούς και φημισμένους chefs οι όποιοι διαρκώς συνιστάσι την χρῆσιν αυτού.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΔΩΡΕΑΝ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΡΟΓΙΑΛ

Απόκριμα :

Παρακαλείσθε νά σημειώ-τε με σταυρόν έντός του μικροῦ τετραγώνου είς ποίαν
γλώσσαν θέλετε τό βιβλίον καί νά δώσετε τό κουπόνι στον παντοπώλη πού φανίσετε
μαζύ με μία εξωτερική έτικέττα ένός κουτιου της

ΡΟΓΙΑΛ ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ

Έλληνιστί
Άγγλιστί
Γαλλιστί

(μόλις έκτυπωθή)

Γερμανιστί
Ιταλίστί

(Όνομα Έδωδιμοπώλου)
(Όδός και άριθμός)
(Πόλις)

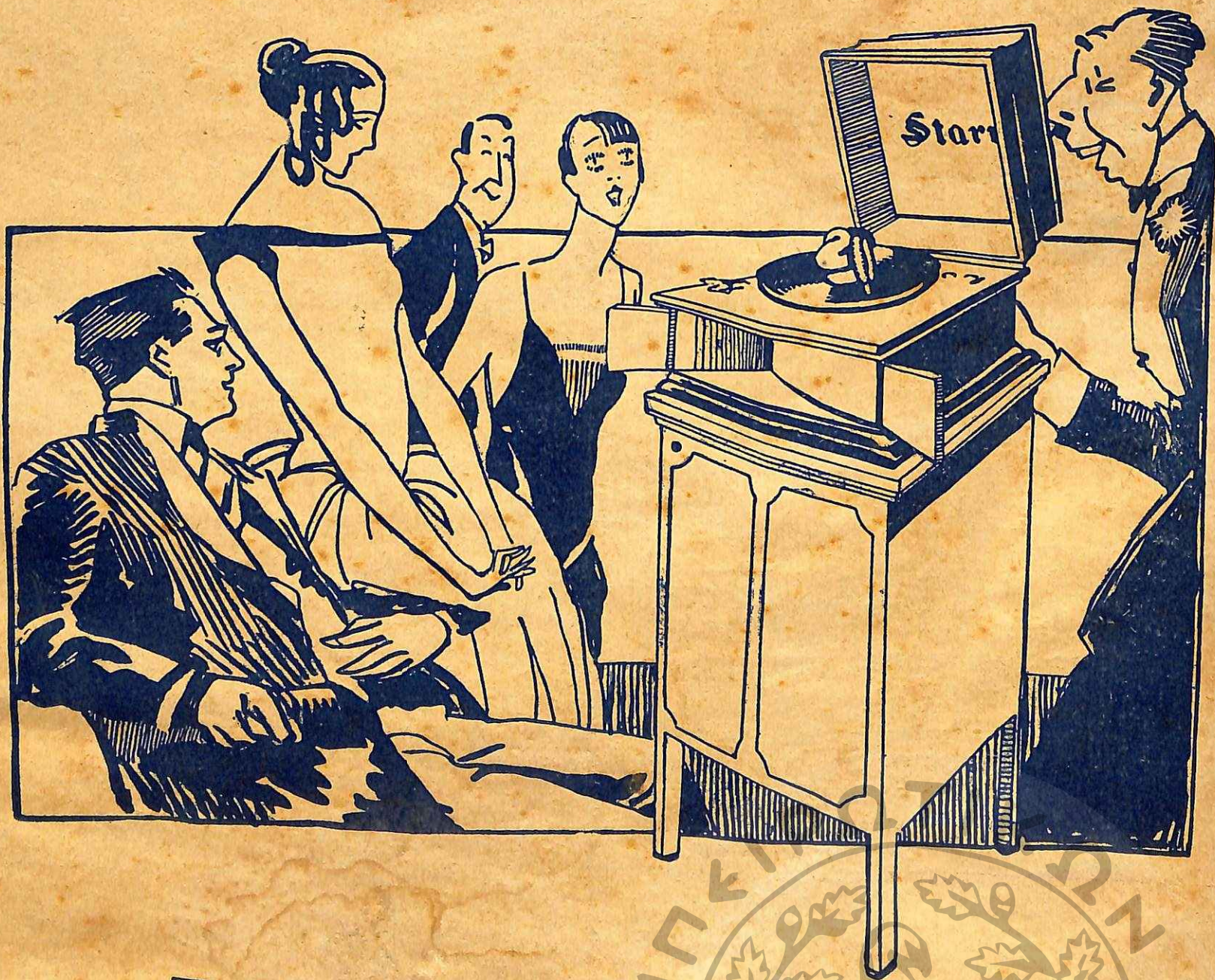
(Όνομα) πελάτου
(Διεύθυνσις)
(Πόλις)

ΤΟ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ ΣΤΑΡΡ

ΤΥΠΟΣ XXII

ΕΙΝΕ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΝ ΟΛΩΝ

ΠΡΟΔΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΟΝ **ΣΤΑΡΡ**

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά 'Αρσακείου 12
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: 'Οδός Φίλωνος 48